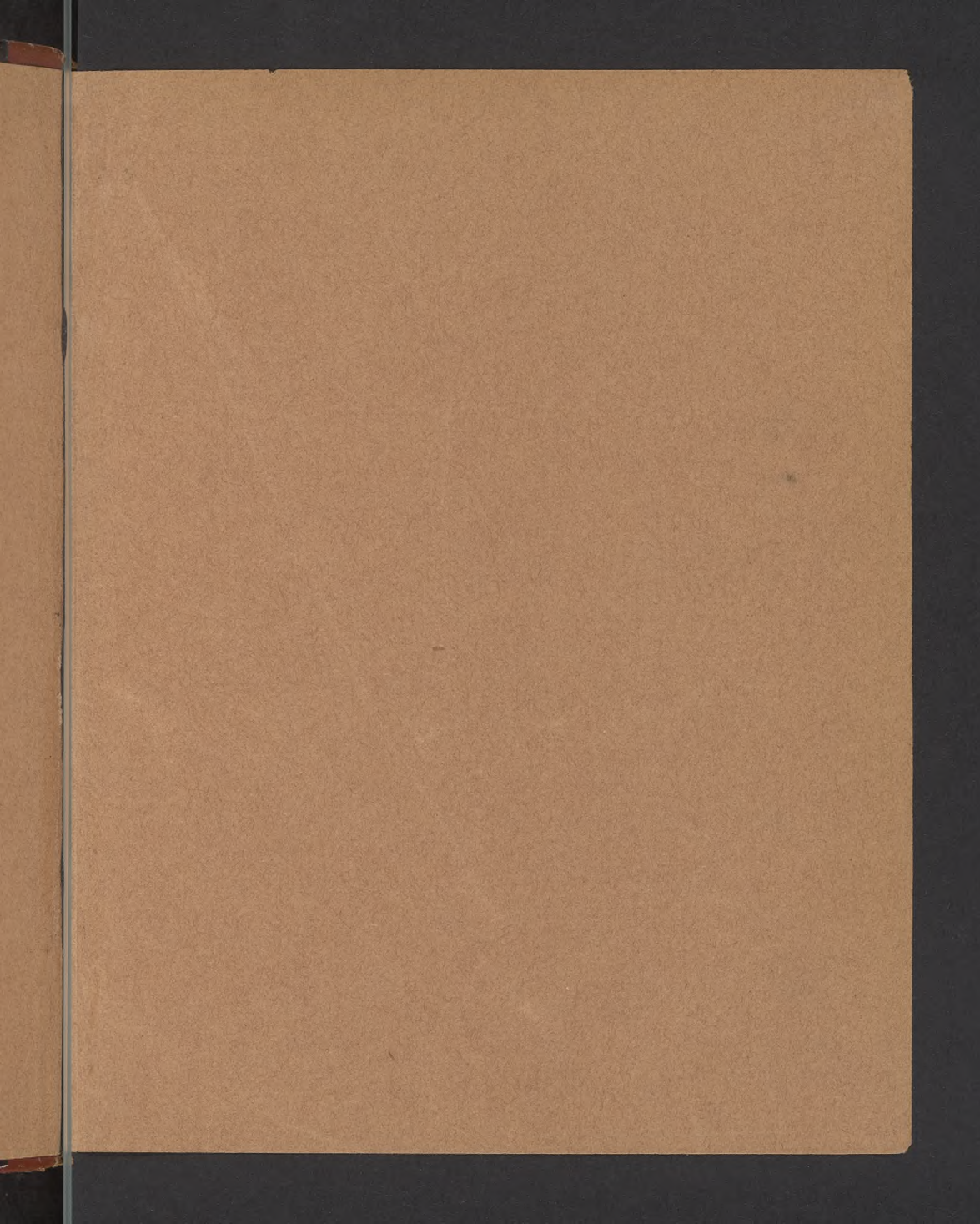

~~P. O. Long.~~
~~190.~~

N. M. K. I.

132.

(H_3 is H_4 lev. cronka.)

H

AZ

M

rály

Hun

IELES V
RÓL V

őc

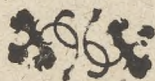
Nyom
Galpá

Historiás Enek

AZ FELSEGES
MATTYAS KI-

rállynac az nagyságos
Hunyadi Iános fiának

IELES VISELT DOLGAIROL, ÉLETI-
RÓL, VITEZSÉGI RÓL, VÉGRE AZ
ő ez Világból való kimulásától.

Nyomtatot COLOSVARAT Heltai
Gaspárne műhelyében, 1. 5. 7 7.
Eftendőben.

PRIMA PARS, CAPITA VERSVVM.

Ambrosius literatus de Gercian, dicit
Cronicam à fundamento et origine Iohannis
Woydæ Hunyad et filiorum eiusdem
Ladislai comitis ac Mathiæ Regis hunga-
rorum primæ partis finis.

RPAD vala fő az Kapitányságba,
Mikor Magyar állta be az országba
De kún vala bölcz az hadakozásba
Kinec tanacziual életc hadakban.

Meg említic egy néhány Királyokat,
Kic birtac iámborúl mi országunkat,
Kikről szerzetec is szép Cronicákat,
Emlekezetre bámlalom azokat.

Be állta Magyar nép Pannoniában,
Négy száz egy estendőec forgassában,
Az után hogy irnának huson nyóltzban,
Atillát valasztac az Királyságban.

Rendét ez országnac io módon hagyta,
Mind holtaig iámborúl fogált vala,
Négy száz negyuen ötben hogy irnac vala,
Atilla Scambriában meg holt vala.

Aij

Cstán

Östán István kit sent Királinac módnac
Kilentz száz hatuan kilentzben iránac,
Királyságra kit meg Coronazánac,
Iol forgodot mint Cronikákban iryác.

Sőt harmintz hat estendőt wralkodéc,
Wr sületése vtán mikor eséc,
Ezer harmintz nyoltz estendő be teléc,
Nagy bodog aszony napyán el temetéc.

Ismet irtac ezer és hatuan hatban,
Sent Lászlót emeléc az méltóságban,
Ezer három száz és negyuen kettőben,
Laios Király lőn az ország földében.

Vitéz kedéc sokat vendégföldekben,
Soc országoc hailánac meg féltekben,
Ezer három száz és az kilentzueben,
Halalát sirua ohaitác földünkben.

Sigmond Királyt hozác Buda varában,
Hogy iránac száz és az nyoltzuán hatban,
Hispaniában meg hala vtában,
Ezer négy száz hatuan io estendőben.

Lám hallatoc tú mind az Királyokat,
Országunkban nagy hatalmaságokat,
Ném czuda ha iol forgattác magokat,
Sületésben leltéc kazdagságokat.

Ime czudám ezen nekem nagy vagyon,
Királyok ac mely Cronicaul vagyon,

Ének

Enneekben hadoc iruán meg vagyon,
Neuec dicziretben nalunc nagy vagyon.

Tartozunc mû annac több diczirettel,
Kinec élunc Isten vián neuével,
Diczekedunc mi io feiedelmünkkel,
Ianos Waidáual fiáual Mattyásal.

En nem halloc oly io énece szerzőket,
Kic elő hoznác io feiedelmünket,
Mattyás Királyt régi io vezérünket,
El feleittyúc mi iól tót emberünket.

Rend szerint meg mondom ő eredetét,
Nemzetén fundamentumát kezdetét,
Nagy segénységből fel emelkedését,
Mattyás Királynac meg mondom dolgait.

Ezer három száz kilentzűen kettőben,
Két atya fy Hauaselnec földében,
Az egyic Dan, másik Mircze neuében,
Meg hasonlottanac az ő földekben.

Török Czafárhoz az Dan Vayda küldé,
Segítségét őcze ellen kéréte,
Amurátes hamar nagy erőt küldé,
Őcze hauaselből el ki reckede.

Vaida méne hamar Sigmond Királishoz,
Eledézéc az Király tanáczihoz,
Hamar lásson Hauasel országához,
Mert Dán kötötte magát Török Czafárhoz.

Az leánnac vyaban el be teje,
Az Aßsonnac Király im est felele,
legyül adom neked az én gyűrömet,
Ha világra hozod te gyermekemet,
Gyermekemmel öbue hozd meg gyűrömet,
Nagy aßßony léß hid meg az én hitemet.

A mellet nagy kölczéget neki ada,
Ha gyermeke lenne kiuel raplalna,
Nagy szépen az aßßont Király tanita,
Mint gyermekét neki Budára hozna.

Nem soc varuán már ielenßege vala,
Ó édes sülei szégyenlic vala,
Varandosnac mindenec mongyác vala,
Egy szép fiat az aßßony hozot vala.

De az battya az hugánac felele,
Hogy senkinec az tuttára ne lenne,
Mit kéuánna tölle az mind meg lenne,
Aßßony battya bauán igen örüle.

Iol tudom az aßßony monda battyánac
Ségyen leßen Attyámnac és anyámnac,
Ne vellyétec szabad ackaratomnac,
De Királynac nagy hatalmaságánac.

Czac te benned lsten vtán en bizom,
Vellem el iöß ot is vifeled gandom,
Mert nekem Budára el kel indulnom,
Buda mely felé vagyon én nem tudom.

legyül

Iegyűl ada Király nekem gyűrőjét,
Ha világra hozom ő szép gyermekét,
Gyermekeivel meg vigyem ő gyűrőjét,
Aßbony leßec Király vgy monda hűtét.

Tarsul azért ier el velem vtomban,
Király fiát vigyűc ő vduarában.
Hogy ha meg ál Király fogadáßában,
Reßetlene nem léß ő atta ioban.

Czendefségben Haynálkor indulánac,
Sietue menénec meg faradánac,
Brasó hauasára mikor iutánac,
Egy forrásnál faradua meg ßallánac.

Rutßaga ha történt aßbony fiánac,
Mosogattyá rutßagát magzattyánac,
Báttya aloßic arnyékban egy fánac,
Gyűrőjét le tötte Aßbony Királynac.

Ott egy hollo egy fa agán vl vala,
ßeligy vgy tetzic ha tartottác volna,
Gyűrő bölczen az ruhán fénlic vala,
Az hollo az gyűrőt el kapta vala.

Nem mulata az bölczöhez ment vala,
Az gyűrőt hún hatta ott nem találá,
Ki el vitte senkit ő nem láthata,
Fiát le tötte firua így ßól vala.

Isten bátor fiam aßt atta vólna,
Hogy világra ne ßületettél volna,

Veled

Veled őszue búléskor hóltam volna,
Hogy nem ily ségienfégre iuttál volna.

Czorda pástör lón Király magzattyába,
Fiam hozálac gonosf berenczében,
Hogy ha vislec attyádnac vduarában,
Kettes leßen benned édes fiamban.

Az Battya fel vgréc huga szozattyán,
Vitez módra tegze vagyon oldalán,
Ket nyilat vette idegben czac gyorsan,
Mint ha ellenséggel volna viúásban.

Megerte az gyűrőnec el vesélsét,
Hamar be futosa környül hegyeket,
Ha lelhetne valami embereket,
Kic el vittéc volna ő gyűrőieket.

Ala téré huga felé egy völgyben,
Hát egy Hollo egy fánac teteiében,
Fęzket rakot fánac fűrófégeben,
Gyűrő fenlic az Hollonac kőrmében.

Foházkodéc az menybeli Istenhöz,
Hollót találna iuthatna gyűrőhöz,
Siue berént Olah lőue Hollohoz,
Soc ágtól nyil nem iuthata madarhoz.

Óldalat nyil Hollónac alig érè,
Megyede az Hollo fel repüle,
Hauas felé nagy kakogua el méne,
Az gyűrőt el viue madar kőrmébe.

Ninczen már reménlege az Buérnac,
Hogy az gyűröt soha többé lathatnac,
Nagy suhaitua néz teteiére Hauasnac,
Esmet bauát halla Olah Hollonac.

De lásd az Istenec mely nagy hatalma,
Az kinec mit akar mind meg adhattya,
Hollo álla azon fánac ágára,
Oláh Wristennec nagy halát ada.

Az nyilat vette esmet be idegben,
Vgy lőue be az Hollónac mellyében,
Nyil vas által ménè Hollo búuében,
Mind gyűröstől földre eséc eleiben.

Mind gyűröstől az madarat fel véue,
Istenec halát ada örömébe,
Gyorsan viue hugánac eleibe,
Battyánac meg kösene örömébe.

El indulván faratságot vállánac,
Egy esztendő koro az lanculánac,
Kit vállokon Budára őc hozánac,
Soc napig Királyhoz nem iuthatánac.

Nagy ohaitua naponként azzon vala,
Battya vele gyermekc ölében vala,
Iminár az souany delis el mult vala,
Meg is asbony szerenczét vár vduarba.

Tulaidonsága ez minden vduarnac,
Ebéd után vduarból ki oslánac,

Ölében

Ölében
Mongyá
Orai
Ebéd után
Száz lépés
Ezerre is
Ebéd
Az asbony
Gyűröt az
Czac óma
Tőue K
Sallásokat
Hagya ma
Frantz Ban
Ot hit a
Frantz Ban
Mindeneke
Gyermeke
Rövid
Az gyerme
Taplalását
Battyát aian
lábor Fra
Gyermeke
luta gyermek
Gyermeke

Ólében gyermeket látac asßonnac,
Mongyác talám hosta Sigmond Királynac.

Oraiát Király nem gyokran veti vala,
Ebéd vtán vár piatzán jár vala,
S az lépésnec az vduar héa vala,
Ezerre is neha ra telic vala.

Ebéd vtán Király spacial vala,
Az asßony gyermekéuel ot al vala,
Gyűrőt az Királynac mutattya vala,
Czac őmaga) Király vele síól vala.

Tőue Király ő gyűrőiét vyában,
S allásokat meg kérde az várasban,
Hagya mas nap hogy iónénec vduarban,
Frantz Bannal lön Király erről tanácsban,

Ot hit alat Király dolgát befélle,
Frantz Ban hogy senkinec ne ielentene,
Mindeneftől Király czac azzal közle,
Gyermekeit mint tartana el végeze.

Rőuid síoual Király mind el végeze,
Az gyermeket mint tartana neuelne,
Taplalását asßonnac el végeze,
Battyát aiandéckal haza erefite.

Iábor Frantz Ban hú lön Wra dolgabá,
Gyermeket tartattya Pest városában,
Iuta gyermekc őt asßtendős korában,
Gyermekeeről Király vagyon nagy gondla.

Bij

Gyer

Gyermec felől Bolla Király Frantz bánac,
Meg mondana paranczol az asbónnac,
Hogy ne mondana lenni Királyénac,
Frantz Ban vegye gyermeket ömagánac.

Igen szépen Frantz Ban kezdte tartani,
Ban lanculát sohult meg tagítani,
Minden ember az gyermeket szereti,
Király vduarában minden dicziri.

Nem sokaig Bannál gyermek löt vala,
Sigmond Király tölle el vötte vala,
Tanyéráról gyermeket tarttya vala,
Gond viselöt gyermekhez hagyot vala.

Emberkorban immár gyermek ért vala,
Annya Pest városában meg holt vala,
Nagy szép tisztességgel temettéc vala,
Lancula igen kefergeti vala.

Igen gondolkodic Király magában,
Mint részesse tehesse országában,
Egy ebéden Király lakodalmában,
Hunyadot ada Erdély országában.

Leuelet cimeret is ő ki adá
Az Hollót gyűróuel à mint meg monda,
Kit cimeről neki meg adot vala,
Arannyal vgy leuélben ittác vala.

Hadai gyakorta Királynac völtac,
Hunyadinac ő vitezségét latác,

Vitez

Vitezleg
lambor
A be
Serencz
Nem eg
Kit akar
Nau
Wialkod
Itac ezer
Albért He
Nam e
Albértnac
Leany vta
Behozac A
Ime ez
Az Töröke
Sigmond
Terhes as
Sót ez
Az orfágl
Sokan az a
Lengyel Lá
Wrac pá
Ópartyaual
Négy hólnap
Feyer várban

Vitézségeért Vaidának valasztác,
lamborlagát mindenűt magasztallyác.

A Ferencze kerekénec forgasa,
Szerenczénec iriác hogy változássa,
Nem egyéb de Istennec akarattya,
Kit akar fellyeb fellyeb magasztallya.

Nam Sigmond ötuen egy estendeiglen,
Wralkodéc magyar ország földében,
Irtac ezer négy száz és harmincz hetben,
Albért Hertzeget hagyta ő földében.

Nam egy szép leánya maradot vala,
Albértnac azt iegeyiül hatta vala,
Leány után az országot hogy birna,
Behozác Albértnac az Királyságban.

Ime czac két estendőt wralkodéc,
Az Törökec Tido reuen meg ölec,
Sigmond leánya Ersebet marada,
Terhes asszony Lászlót kis fiat hozta.

Sőt ezer négy száz negyuenben irának,
Az országban wrac meg hasonlának,
Sokan az asszontól elszakadának,
Lengyel László Hertzeghez kic hailának.

Wrac pártolkodását asszony érte,
Ő partyával hamar asszony tamada,
Négy hólnapi még kis fia nem vala,
Feyér várban kit meg Coronasztata.

Onnet Mifegradban hamar fiete,
Garai Láslo Ban az vár tistében,
Hogy Coronát aßony vigye helyében,
Wrac aßony körül vadnac hiúfégen.

Ime mely nagy álnakfágot aßony tön,
Palástya vagyon két felé terieduén,
Hogy már az Coronát tenne helyében,
Coronát marasita előkötében.

Igen hamar Wrac mind be peczeltéc,
Arany edént meg helyére be tóué,
De az aßony partyán az kic leuénec,
Sép sóra oda menni nem mérénec.

De lam egyic Heteni Dienes vala,
Gardinál Eßtergomi Ersec vala,
Garai Láslo Ban masodic vala,
Gletre Ersekec gyúlesben mentec vala.

Ezeket az Hertzeg meg tartostata,
Garait, Ersekét el nem boczáta,
Mig nem őket hűfége ala hayta,
Garainac Mifegradot meg ada.

Haddal Wrac Hertzeggel indulánac,
Mifegradban nagy örömmel ballánac,
Az Coronát kereséc nem találac,
Nagy banattal Feiér várban ballánac,

Wrac à bent Istuán testét ki aßac,
Az feiében valo Coronát hozác,

Láslo

Laſlo Királyt azzal meg Coronazác,
Mint Coronás Királyt holtig tiſteléc.

Négy eſtendő t Laſlo wralkodhatéc,
Törökec Varano alat meg öléc,
Ianos Vayda mellette emberkedéc,
Soc Töröc meg hala és ſebefedéc.

Iambor Vayda az Királynac teſteért,
Viua igen és az Kereſtyénſégért,
Nagy vér ontás lón két ſél közöt azért,
Nagy banattal vala Király teſteért.

Indula be Vayda ő hazaiában,
Hauas al földben hogy iuta vtában,
Drakul Vaydában bizic barattyában,
Ki meg fogá Ianos Vaydát vtában.

Am ſokaig őt nem mére tartani,
Draga aiandekockal el boczáta,
Gyűléſt hirdetete Magyar orſágban,
Hogy gyűlnénec Peſtre és az Rakoſra.

Derec oka ez vala az gyűléſnec,
Mig öregbſége lón Király gyermekénec,
Addig birodalmat egy fő embernec,
Gond viſelét biza egy fő embernec.

Ez orſágnac gond viſelőie legyen,
Albért fianac Laſlonac hiű legyen,
Ezer négy ſaſban irtác és negyuen ötben,
Vaydát vegyéc Gubernator tiſtriben.

Tudgyác

Tudgyác mindennél fellyeb tisztelget,
Variác vala egy néhannyan az tisztet,
Sin alatt féltekben vduőzléc őtet,
Vgy wralác mint io feiedelmeket.

Forgattyá ešében Vayda fokfagát,
El indita hamaršaggal nagy hadát,
Égetete Hauafeluet oršágát,
Meg vere és meg foga ot az Vaidat.

Igen hamar Hauafelt ot meg vőuc,
Az Drakul fianac feiét vétete,
Az őczénec ſemeit ki tolyara,
Hauafelt Magyar oršághoz foglala.

Lam az Gubernátor az nagy wrackal,
Banyac gyermek Kiraly Corónaiokal,
Frideric Czašár tarttya hatalmaual,
Oratort boczatánac aiándéckal.

Igen könyörgénec Német Czašárnac,
Venne ſolgalattyokat Magyaroknac,
Királyokat Lašlót ő ez oršágnac,
Koronáštúl külgye meg Magyaroknac.

Oda kőuetec heában iaránac,
Vduarnépétől meg pirongatánac,
Wrac Gubernátor melle ramadánac,
Német oršágot égetéc dulánac.

Rettenetes öldekléſeket tőnec,
Korinhtiát Karniolat égetéc.

Stiriánac

Stiriána
Soc fő fo
Vig
Ez oršá
Oftozá
Némete
Meg
Malod n
Magyar
Poganokr
Ezerbe
Wrac Vay
Marculi Va
Šekely Tha
lelés vit
Vice Vayda
Frantz Ban
Perneli Ban
Vitez Š
Lašontzi Be
Šekely Iano
Kanišai Lášl
Šepen Va
Az Ratzock
Velle edgyút
Dešpot ašt fo

Stiriánac nagy részét meg égetéc,
Soc fő foglyot predaiokat teriesztéc.

Vigan terénec meg nagy nyereséggel,
Ez országban iőuénec nagy örömmel,
Ostozánac vigan nagy nyereséggel,
Németec bankodnac soc kar vallással.

Meg nyugota Vayda az Magyarokat,
Masod nyárban tamašta az Wrakat,
Magyaroknac földi szép határokat,
Poganokra indita taborokat.

Ezerben négy száz negyven hetben vala,
Wrac Vaydával ki indultac vala,
Marculi Vayda fia Imre vala,
Szekely Thamás Rozgoni Ráfnod vala.

Ielés vitéz Pelsotzi Imreh vala,
Vice Vayda Pelsotzi Láslo vala,
Frantz Ban az Thot országot biria vala,
Perneli Ban Horuat országban vála.

Vitéz Silagyi Mihály Bamfi Istuánnal,
Lasontzi Benedec Bamfi Istuánnal,
Szekely Ianos Maczi Istuán ot vala,
Kanisai Láslo Hagymasi Istuán vala.

Szepen Vayda György Deszpornac irata,
Az Ratzockal szép haddal ő tamadna,
Velle edgyút Poganokra indulna,
Deszpotaft fogada hogy mind késs hozzá.

C

Deszpota

Deszpót lako helyye Zerderön vala,
Meg czala Vayda melle nem ment vala,
Sép haddal Zenderöre Vayda iuta,
Égete és Deszpót földét dulata.

El be szálla földében Bolgaroknac,
Égete földét az Török Czaárnac,
Hir lön ebben hamar Amuratesnec,
Féli berenczeiét Ianos Vaidánac.

Mely igen forgalmatos orságará,
Pogan Czaárnac földénec otalmára,
Veres Nyarsat hordosztat orságában,
Vaydára mindent hirdet ő hadában.

Lön hirtelen poganság tamadásban,
Harom száz ezernél több indulásban,
Gyalog louagtól el marad az útban,
Vayda szállot Rigo mezőn taborba.

Abban hire vala Török Czaárnac,
Rigo mezőn népe fekszik Vaydánac,
Egy hainálban zengességet hallánac,
Azonközben sűrő tüzet gyutánac.

Doboc Trombitác Sipoc zengnec vala,
Az poganság ellenben szállot vala,
Sűrő Satort eiel fel vontác vala,
Sűrűséggel mint kő fal tabor vala.

Igen késűlnec hadac az mezőre,
Mind az két fél néz ő ellenségre,

Egy

Egy m
Sép Za
Ső
Eltue n
Az étz
Hogy
Lő
Dob T
Minden
Mind ké
Az V
Harmint
Tizen har
Kic valan
Iclesb
Aranny a
Nagy kar
Nap feni
Czu
Sereg orn
Magyar
Hadragy
Onnan
Nagy vér
Iamborul N
Emberked

Egy más ellen ki vont fenyes fegyuerre,
S'ep Zaslókra fegyueres seregekre.

Sörnyű viadal lön nap estig köztök,
Estue mind két fél taborban takarodéc,
Az étzaka egyic fél sem aluuec,
Hogy egyic fél masiktól ne czalatnéc.

Lőnec két felől mas nap zendülésben,
Dob Trombita zengnec a seregekben,
Minden felől vadnac nagy késülésben,
Mind két felől kin álnac az mezőben.

Az Vayda seregét bölczen meg serze,
Harmintz nyoltz rend vala Vayda serege,
Tizen három szép Zászló közepette,
Kic valánac mind vitézec kezekben.

Iclesben az orságnac szép Zászlóia,
Aranny al cimerét meg irtac vala,
Nagy kazdagon meg araniázuán vala,
Nap fenitül fénlíc tündőklic vala.

Czuda nagy az Vaydánac batorfága,
Sereg orron és spicen megyen vala,
Magyarokát soc szép sóual bístattyá,
Hadmagyokat viadalhoz tanittyá.

Onnan innen ot harczokat adánac,
Nagy vér ontasoc két fél közt valánac,
Iamborul Magyaroc harczon forgodnac,
Emberkednec soc Töröket hulatnac.

Cij

Minden

Minden föld s'eng nekic tetzic algiuktúl
Dob Trombitánac nagy harfogafatúl,
Lò iárgalastúl az nép kialtaftúl,
Soc lo meg s'edült s'enges roppogastúl.

Iuta ősbue két derec had ropogua,
Nagy erős viadalt mind két fél tarta,
Viadalban soc Lò és Ember hala,
Erős viadal mind nap estig tarta.

Tagyulanac viadaltul allánac,
Setét éiel vinia nem latánac,
Ehen s'omian faratságot vallánac,
Taborokban őc el be rakodánac.

Ime mely nagy v'üöltés éyel vala,
Ki s'olgaiat ki wrát keresi vala,
Nagy soc féle nyeluen v'üöltnecc vala,
Had víta hellyen s'éllel bollyognac vala.

S'örnyű dolog az étzaka lőt vala,
Hól Töróc hól Magyar vgy bolyong vala,
Az éyel penig egy mást tagólyác vala,
Nagy remülés mind két taborban vala.

Alua talpon gyalogoc virradánac,
Sűrő louakon Louag népec valánac,
Ki vont fegyuert mind hatokon tartánac,
Minden orán czac viadalt varánac.

Czendeségben mind két deréc had vala
Tellyes éyel egy mást mind löttec vala,

Rette

R. netes Algyuc dörgése vala,
Min l két fel ily véfedelemben vala.

Magyarokat az Vayda ótalmazta,
Az étzaka tábort mind környűl forga.
Minden rendbelieknec szép söt ada,
Vayda czac az Istenben bizic vala.

Az haynál még meg nem pirofult vala,
Az hold hainál előt czac fel költ vala,
Az virrattat czac alig variác vala,
Mind két felől igen reketnec vala.

Tanáczi bolánac Amuratesnec,
Ne hidgyen ma ő az vac berenczénec,
De mellette io vitezec legyenec,
Iolouakon mind nyeregben vlyyenec.

Ha lattyác Magyaroknac győzedelmét,
Ottan indiczác Czašárt ő felségét,
Békéuel el vigyéc feiedelmeket,
Ily kétséggel variác az ő vgyeket.

Illyen kétségben Törökec valánac,
Hainálkorban doboc meg follalánac,
Két fel tabor közze mind ki allánac,
Kereštyénec batorságban valánac.

Nagy fel boual Magyaroknac így sola,
Kegyes Isten Magyaroknac otalma,
Kitől lešen ma pogannon romlasa,
Ereiénec felét Vayda ki ada.

Cijj

Regen

Regen még tegnap raytunc eset volna,
Ha az had nyérése sokágtól volna,
Ki Istennec vagyon czac hatalmában,
Czac az nyeri ki bizic io vóltában.

És hogy ha ma ennec vgy kellennie,
Istentől ki málnac vagyon engedue,
Diadalmot adgyon Pogán kezében,
De mi megyűnc Istennec eleiben.

Gyötrelműnc halálunc Isten kedueért,
Legyen az Istentől adatot hitért,
Magzatunkért, hazunkért, és tarsuñkért,
Őzuegyekért, aruákért, sēp földűnkért.

Iesust Iesust fel sōual kiáltata,
Poganoc is mind Allat kiáltánac,
Dob Trombita két felől sēngnec vala,
Esti dűhōsége vyittyác vala.

Semmit edgyic nem enged masic félnece,
Noha Magyar keués ellenségénec,
Batorfággal mezōre ki menénec,
Vakmerő vitēzec meg vīközénec.

Hullánac két felől sokan halánac,
Nem enged edgyic fél is az halánac,
Kezeken vitēz Magyaroc halánac,
Huñon négy ezer kerebtyénec valánac.

Vala tōb Pogán három sáz ezernél,
Harmad napig lōn viadallyoc eucl,

Kit

Kit em
Épette
Na
Mert ne
Mint e
El biria
Gy
Segény
Futo Ke
Az kit e
Az v
Az vad R
Vayda al
Louvāt feg
Ra tal
Egy sēp a
Fő ember
Az kereb
Ot az
Az kereb
Vayda rag
Levaga s
Rugaz
Vayda az h
Wl Istene
Egy hauasb

Kit ember nem hallot talám czach hirrel,
Épettec Magyaroc főrnýű ehféggel.

Nagy wrac halánac kemény vítokban,
Mert nem főktac fútni az viadalban,
Mint egy nagy ár viz pogán sokaságban,
El biria az keués Magyar viúásban.

Gyakran io berenczét gonos köüeti,
Ségény Vayda keuesen eséc fútni,
Futo Kereštyént az Töróc kergeti,
Az kit erhet az vzésben meg őli.

Az vzésben kic el šaladnac vala,
Az vad Ratzoc meg fogyác őlic vala,
Vayda alól fárat loua el álla,
Louát fegyuerét mind el hatta vala.

Ra talála két Töróc ő vtában,
Egy szép arany kerešt Vayda nyakában,
Fő ember nec esmeréc ő magokban,
Az kereštet húzzác vonnyác nyakában.

Ot az két Töróc egybe kapánac,
Az kereštet nem engedic egymásnac,
Vayda raggada eggyik nec šalbyaiat,
Le vaga šalbyával az edgyic pogánt.

Rugazkodéc az masic el šallada,
Vayda az hólt Töróc louát raggada,
Wr lsten nec erről nagy halát ada,
Egy hauásban az Vayda el šallada.

Vtában

Vtában Vayda egy Ratzra találá,
Ki futo Magyarat igen fosítya vala.
Hogy Feiervárban vinneie asit mondgya,
Nagy aiándekot azért neki adna.

Meg czala mert Zenderőben iktatà,
Mihelyt György Despot lata meg fogata,
Feyét Vayda Laslon fian meg valta,
Despot az Vaydát fián el boczata.

Pórul czelekedéc Despot Vaidáual,
Kiért az Vayda vala nagy haraggal,
Segeden Nemesec az nagy wrackal,
Vaydát mint attyokat variác vigafsággal.

Rőuid napon Segedben Vayda Balla,
Soc lép boual ötet iduőzlic vala,
Oly io semély lattyác mint ha nyert volna,
Mert iol tudgyác rőuid nap meg torolna.

Irtac ezer négy száz és negyuen nioltzbá
Fegyuerét vyittyá Vayda buuában,
Fia feie feieért nagy fokságban,
Nagy haddal indula be Ratz országban.

Meg iede György Despot az Vaydától.
Mas felől igen fél Töróc Czařartól,
Vayda fiat meg küldé fő Ratzoktól,
Despot kegyelmet kére az Vaidától.

Ez Vaydanac világban nagy ő hire,
Harom Töróc Czařárral vit meg sembe,

Kit

12
Kit soha senki nem hallotis életében,
Solga rend Czaßárral vív volna szembe.
Pusztitot nagy sokat Török földében,
Tizen egyser czac Töröckel völt szemben,
Kikec meg ielentec versec rendiben,
Solgalattját vegyetec esetekben.

Az Feyér var alat az Isác Vaydat,
Meg veré huson nyoltz ezer louagiát,
Erdélyben bent Imrenél Ianos Vaydát,
Mezet Béc igen vere az Ianculát.

Remülés nagy lön az Magyar országban
Futua Balada Gyula feier várban,
Feie veséfét nem stannya buában,
Veres nyáfsal mindent hivat az hadban.

Tamada Vayda nagy hertelenféggel,
Nyoltzad nap meg viua az Mezet Béckel,
Nem ereste el az nyert soc bépféggel,
Bec fiastól ot vesze soc Töröckel.

Irtac ezer négy száz és negyuen egyben,
Amurátes Memhet Bafsát Erdélyben,
Hagya Vaydát meg keresse földében,
Nyoltzuan ezer népet ada kezében.

Sõt Vaydánac ebben hire löt vala,
Az vas kapunal Bafsát leste vala,
Soc Török meg hala nagyot nyert vala,
Futua Bassa czac alig Ballat vala.

D

Fegy

Kit

Fegyuerrel halállal Bolgar országot,
Égete dulata Török birtokat,
Ra hirdete Czaár az ő nagy hadát,
Igen meg fenyegete Caran Balsát.

Iob feiednec keresd meg az lanculát,
Meg veried és fogua hozzad az Vaydát,
Balsa Ratz országban találá Vaydát,
Meg vere Vayda meg foga az Balsát.

Nem késéc Commaniaban be fala,
Murát Czaárral ott szemben meg viua,
Laslo Kiraly vesse oda marada,
Onnat Vayda fútua alig falada.

Irtac ezer négy száz és negyuen hatban,
Drakul Vaydát meg foga viadalban,
Soc Török meg hala Drakul hadaban,
Mas Vaydát tön az Hauasel országban.

Soc hadai vóltanac vitézséggel,
Crusor az szembe viua Fritz Beckel,
Isten vtán jára nagy nyereséggel,
Az Fritz Bék foglya eséc viadallal.

SECUNDA PARS.

De obsidione Nandor Albenfis per Cæsarem
Turcarum Dominus Wayuoda Nauali
certamine victori.

Dolga

13
Dolgot hallyatoc Amurates Czaſárnac,
Meg ſallafsát vég Nandor Feiérvárnac
Iámbor ſolgalattyát az Ianculánac,
Siralmas halálát Ianos Vaydánac.

Ezer négy ſáz irtanac ötuen ötben,
Töröc Czaſár boſſonkodic ſüüében,
Nándor Feiér vár czac haza töüeben,
Kiben ſoc fő Töröc fogua kötélben.

Oly ſéggyennec tartya Czaſár magánac,
Boſſuiát ſenuedi két hituan Bannac,
Feiér várbol kic gyakorta czatáznac,
Czatazo barlangya Ianos Vaydánac.

Bizonnyal magában Czaſár el ſana,
Nándor Feiér várat hogy meg ſallana,
Algyuival az földre le rontana,
Bz Banokat belölle ő ki vonna.

Sőt kazdaglágnac az ő természeti,
Hogy az ſüüét felő poltzra vlteti,
Ha valaki magát igen el hiſi,
Czalatkozuán magát eſében veſi.

Iſtenſége menyben vagy on Iſtennec,
Ez földön egy wr elég embereknek,
Sömſédſágot nem akarom ſenkinec,
Ily keuellyen ſól Baſſaknác Békeknek.

Deréc haddal nagy erőnel indula,
Louag gyalog vízi ereie nagy vala,

Dij

Soc

Dolgát

Soc fal törő Algyui és Taratzkia,
Barma Algyu alol el farat vala.

Igen siet Czafár feiér vár alá,
Soc Algyuit Crufotz alatt el hagyá,
Mert az Mura igen meg arat vala,
Nagy kinnal munkaual el hoftác vala.

Otben Banoc Czafár lövéfét tudgyác,
Szent Antal estin allyat meg saguldác,
Erős hartzoc lón két felől halánac,
Az vitézec az várban be allánac.

Napián Szent Antalnac kaput tölténec,
Zablókat tornyokra fel teteténec,
Az vitézec vartaiokra menénec.
Kinec kinec hól vala hagyua helyec.

Éyel nappal igen kezde történi,
Bastyait Tornyait földre gyűreni,
Az por fűlti az eget mind el feddi,
Ben valoc nem tudnac senkihez bizni.

Nagy keűllettel iol lehet ben vadnac,
Poroc faioc soc io tűzes veršámoc,
Minden veršáma elég mint vég háznac,
De ezekel ben keűfét használánac.

Arra Wrackóft nincz senkinec gongya,
Gongyoc arra hon ki feiét ohaſsa,
Király el főket Budát nyitua hatta,
Fél holnap senki kaput be nem zarta.

Nagy

Nagy
gen bodu
Vrac egy
z vitézlé
De lás
anos Vay
futo begén
Az Wracka
Oly lép
ereftes ha
logy ki me
tintől bűnt
Rettene
emelyec k
hetelen do
eier várat ho
Az lo kő
ereftet az n
apiltraus
uczot reio
Lengyel
ezelne az V
ban Dunán
ikben sűrő gy
Boczkóze
iadalhoz kéft

14.
Nagy remülés vala Magyar országban,
Igen bodult Magyar Magyar országban,
Wrac egy várból másba hordozázbán,
Az virézség meg alut ez országban.

De lás mint egi alomból fel serkent vala
Ianos Vayda meg keseredet vala,
Futo begénységet teriti vala,
Az Wrakat hadba hirdeti vala.

Oly szép főval Vayda Capistranusnac,
Keresztes hadat kiálczon Poroknac
Hogy ki melle tamadna az Vaydánac,
Kintől büntől azoc oldosztatnanac.

Rettenetes hideg vrakat leli,
Nemelynec kezét lábát kősuény törí,
Lehetetlen dolognac minden véli,
Fejér várat hogy Vayda meg segéli.

Az io kőtség Vayda melle fut vala,
Keresztet az mellyekre varrnac vala,
Capistranus ódosíton óldoz vala,
Buczot reaioc marockal hány vala.

Lengyel három száz keresztes iőt vala,
Feczelnél az Vayda taborban szálla,
Tisban Dunán soc haiót be hozata,
Kikben sűrő gyalogokat szállita.

Boczátkozéc Duna vizen taborral,
Viadalhoz készül soc Taraszkival,

50
Sambér yial Puskáual Sakálofsal,
Bouős haioia soc túzes berßámmal.

Ebben hire vala immar Czaßárnac,
Iouélse nem meßße vizen Vaydánac,
Vele hogy nem árthat vizi hadánac,
Monda lenni czac merő bolondfagnac.

Nagy saguldua Sakmanyosóc iutánac,
Mert ereiét latuán vizen Kauornac,
Sűrő kopiaia mint Reten Nádnac,
Czaßár Dobot vtete nagy hadánac.

Sauan Dunán vizi ereie nagy vala,
Sűrő Naßad soc Gallya meg indula,
Viadalhoz késül louag gyalogya,
Az Zaflokot sántzokból ki hozata.

Igen kerülne ben Iesust kialtnac,
Vég ostromot és halált raioe varnac,
Vayda iouélsében semmit nem tudnac,
Dunát Naßadoc Gallyác által álottac.

Sőt az várból mas vizi erőt latac,
Duna vizen az kie elő labánac,
Kin vitézec czac el amelkodánac,
Iesust kialtánac halát adánac.

Porrokat ben vitézec nem kémelléc,
Mint ha többbe nem kellene vgy költéc,
Mértékénél fellyeb Algyut ők töltéc,
Földen vizen az pogánt igen löuéc.

Egybe

15
Egybe erre az két hartzolo vizen,
Kegyetlen vesedelem lön két félben,
Meg sedüle két derék had azonban,
Iesust Allat kialtnac az két félben.

Rettenetes viadallyoc indula,
Nagy siuás vuóltés kialtás vala,
Várban Iesust kialtnac lönec vala,
Törökeknec ki nagy remülés vala.

Czafár gyaloc lanczárokat nogattyá,
Soc Taraszkokat az partra vonata,
Ki vizen Töröknec nagy káros vala,
Mert az Töróc erő felőlec vala.

Emberkedénec Kereftyén vitezec,
Várban terden könyöregnec begényec,
Egy mást két felől vagiác erősen lőuic,
Verrel elégy az Duna taitékozi.

Soc laptát az Törökökre hanyánac,
Töróc Gallyac Nasadoc égnec gyulnac,
Törökec belőlle vizben vgordnac,
Égő Haióc népestől el borulnac.

Ast lattyác Barazról hogy vizen vesztic,
Azon busulnac hogy nem segélhetic,
Egy mást mind négy felől erősen lőuic,
Mind Meny és à föld reng dörög vgy tetzic.

Rettenénec Törökec futamánac,
Vzö félben nagy fokban meg halánac,

Magya

Magyaroc Istenec halát adánac,
Feiér várba Vaydáuul be allánac.

Ezen Vayda Istenec halát ada,
Az meg rettent vitézeket biztatya,
Meg felemlet Banokat batoritya,
Kőtség hallására nekic aſt mongya.

Mire vitézec hogy meg rettentetec,
Vagy első látás é most Töröc nektec,
Azoc ezec kiket gyakran vőstetec,
Néha mi meg futamottunc előttec.

Tú másnac előb io példát attatoc,
Midőn az halállal nem gondoltatoc,
Mostan penig tú és kő fal kőst vattoc,
Mi io Istenünkben most is bizátoc.

Viadalban most legyetec erőfsec,
Soc országban el hirhet io neuetec,
Az mit leltetec el ne vesfessetec,
Mind öröké él io vitéz neuetec.

Regtől fogua volt óltalmunc az Isten,
Ha végeſte hogy ki halált ſenuedgyen,
Ha velem vagy másfal legyen ebéden,
Ha meg hal Christuſsal legyen vaczorán.

Czuda hallác mind meg batorodánac,
Hogy ſemmit nem engedne az halálnac,
Az ſegény kőſség nec vártat oſtánac,
Előtec vitéz lő népet hagyánac.

Oly

Oly igen Czaſár ezen buſult vala,
Éyel nappal várat töreti vala,
Fal köve ő és régi rakás vala,
Poroz lövéſtől árokban dől vala.

Romlaſat omlaſat Czaſár mutattyá,
Fő embereknek haraggal aſt mongya,
Het hólnapig vitatta volna attya,
Séggyennel alólla haza ment volna.

Vallyac ſéggyent nagyobát en Attyámnál
Ha touab viuom tizen ötöd napnál,
Meg törem meg veſem ſoc Algyuimmal,
Ne viſellyec agne neuet attyámmal.

Meg halla Caran Baſſa feiét hayta,
Nagy ſép ſoual Murátesnek eſt monda,
Solnéc ſeſégednec ha meg halgatna,
Solafra ſabadſágot veki ada.

Dicziſetes hatalma ſeſégednec,
Meg vőttem fő házakat Görögöknek,
Tudom terméſetit Magyar nemzetnek,
Ily fő hazat nagy dolog ha engednec.

Oly dolog az kit meg éget az káſa,
Hogy ha láttya az torlaiotis ſuia,
Mert Baſſa, Vayda közze ſauat tudgya,
Nem őremeſt Vayda mellett bollyogna.

Meg irtác nyiluan Királlyoc könyuében,
Óreg Algyui voltac oly nagy dörgésben,

E

Huſon

Huſon négy mély földre fel nagy ſegedbé,
Éyel nappal hallottac az mezőben.

Ime fala ſoc Torny a ſoc baſtyaia,
Arokba dőlt kőuel teli arokia,
Louac töréſen be mehetnec vala,
Czac az belől valóc engettéc vólna.

Nem épít nec ſemmit belől vitézec,
Sűrő lanczár puskáckal raioc lőnec,
Algyu Taraſk mia nágy ſokan veſnec,
Kő omláſtól helt belől alig lel nec.

Vala tizen negyed napya már annac,
Hogy kerkedet vala Czaſár Baſaknac,
Eſtue vég oſtromot hirdet hadánac,
Haynál előt Dob ſohoz tartoznánac.

Sőtér hainalkorban Dobot vitéte,
Az ſantalan poganſág meg ſendüle,
Taboráual népéuel fűrő tűze,
Várbol lattyác hogy az Törőc kéſülne.

Vayda az vartakat körül forogia,
Banoknac vitézek nec ő eſt mongya,
Az ki iám bor helyét minden meg állya,
Ki ki hírét neuet iol meg gondollya.

Az Törőkec oſtromnac indulánac,
Az Doboc, Trombitác, Algyuc harſognac,
Futua Allat az Pogánoc kiálnac,
Földen vizen nagy kialtaſoc vadnac.

Ieſuſt

Iesust Várbeliec kialtnac vala,
Viadalhoz igen késűlnec vala,
Az sűnt attya tərden kőstőc ál vala,
Nagy sűp könyörgéseckel imad vala.

17.
Iutánac töréshez nagy siualkodua,
Rettenetes viadallyoc indula,
Kēt fél erősen egy mást vágia vala,
Sűrő puska lőués czattogás vala.

Vesedelem öldeklés oly nagy vala,
Kēt fél lőuéstől vgyan amol vala,
Harul Törökeket vagyác ostromra,
Lőuic vagyác egymást haityác vala.

Oli nagy sűrőn az falt mind körül hagiác
Laitoriákat sirinkednec tamašnac,
Az soc horgot törésnec fel akaštyác,
Kin Pogánoc sűrőn az kő falt hagyac.

Dőiténec fokról az forralt faggyat,
Gerendákat fokról nyakokban hannac,
Laitoriákrol hulnac Törökec halnac,
Ha egy le esic ketten helyyében hágnac,

Az fokon törésen erősen vinac,
Vitezec az sokasággal nem birnac,
Az kemény hagyigalásban farattac,
Törökec nagy sokan fokra hagánac.

Nagy soc helyyen az fokon sirnac rinac,
Nehol penig segítséget kialtnac,

Eij

Dar

Iesust

Dardackal az fokon egy mást tagollyác,
Nyakra főre egymást le rásigallyác.

Az Vayda vítezeket vgy nyugottya,
Gyakran Pogánt az várbol ki haitattya,
De az Czaár meg ostromra vagattya,
Nap estig viadal ostrom mind tarta.

Veczernyekor Czaár népet hiuata,
Minden rendbelit ostromnac nogata,
Egész hada mind ostromnac rohana,
Kegyetlen halál viadal vyula.

Az Magyaroc sokan ott meg halánac,
Nagy lövéstől holt rendet nem alhatnac,
Az egyyic vártárol meg futamánac,
Az Törökec az várban rohanánac.

Laptákkal házakat gyuttyác égetic,
Az fokra Zaflokot Törökec tönec,
Az Magyaroc vgy mint holt eleuenec,
Meg bodultac futnac el veset esec,

Ianos Vayda biztattya az Banokat,
Batorittya meg rettent Magyarokat,
Vayda bauán meg esmeréc magokar,
Iesust vélec Vayda gyakran kialtat.

Czuda képpen Törökre rohanánac,
Sűrő Törökben sokat le vagánac,
Holt eleuen testeken két fél vinac,
Sebtől Pogánoc egymástra omlánac.

Eft

18
Eft latác Törökec meg futamánac,
Törésen meg torlánac borulánac,
Sorokságban sokan rápotattánac,
Magyaroktól sokan vágatattánac.

Rettenetes Töröc mint remült vala,
Mint az futo barmot vgy vagyac vala,
Fokrol az árokban főgdesnec vala,
Nyakra főre Zafloftól hannyác vala.

Törésen Töröket ki vágiác vala,
Ben rekete v̇zic fogdafsác vala,
Kereftesec egymásra hayttyác vala,
Házakat kősséggel óltattyác vala.

Az Santzokra vitezec ki v̇ténec,
Kit erhetnec v̇zelben mindent őlnec,
Algyuc gyűtő lyukát feggel be vernec,
Santzot, Port, Algyu berbámot égetnec.

Mind estueig főrnyű viadal vala,
Nyillal Czašár mellyét meg lőttéc vala,
Kin Törökec immár remúltéc vala,
Estue Magyaroc várban mentec vala.

Ime éyel Pogánoc indulánac,
Nagy soc sebest Haiokra be rakánac,
Vgy fűtnac ha mind vtánoc volnánac,
Sarnoban Czašárral be szálladánac.

Soc Satarokát Algyukat hagyánac,
Mas nap reggel Magyaroc ki allánac,

Eij

Nagy

Nagy foc drága szerbámot be hordának,
Az nagy nyereségen halát adanak,
Ezen Czaár Sarnoban buszakodéc,
Ségient, kárt, Vayda miat vallot vala,
Mérget innya nagy buaban kér vala,
Hada Czaárnac mind el oßlot vala.

Várat Vayda erősen építete,
Sebeseket nagy sépen be kötete,
Az Santzokat be vonata töltete,
Az foc holt testet mind el temetete.

Istennec nagy hatalma mindeneken,
Az kit akar meg tarthat minden ellen,
Hatalmat nem adgya senki kezében,
Ségényel ségyent tetethet keuéllyen.

Czuda nagy betegség Vaydára álla,
Az nagy viúásban meg épedet vala,
Kialtástól mellye meg árat vala,
Gyakor viúásban vére apat vala.

Teuéc hayora haza hozác vala,
Igen meg nehezédéc Semlyént meg hala,
Nagy sirás ohaitás körülé vala,
Minden rendbeli nép sir sokog vala.

Onnat Gyulá Feyér várban be hozác,
Aßony tárfa, két sép fia meg látác,
Sirnac magokat halálnac boczatác,
Egy kő koporsóban testét be rakác.

Rola

Rola enek
seferulem bar
sten adgyon
Dalmazza ny
Irtac ezer
anos Vayda
Set fiarol boll
Vint folgaltac

ERTIA PAR

am longas per
annis de Huny

Me örül mind
lachumeten ele
Czaár nagy er
Por had miat v

Azon Laßlo
llenége Czaár
anos Vayda ez
aßlo Király me
Meg marada
ikre álla az A
z. orßagnac fö
fir foc fö wr ack

Rola ennekben tőc emlékezetet,
Késérülem sánom Magyar nemzetet,
Isten adgyon meg ily io feiedelmet,
Ocalmazza nyomorult országunkat.

Irtac ezer négy száz és negyűen hatban,
Ianos Vayda hogy meg hala Stemlyemben,
Két fiáról sállanéc más Cronikamban,
Mint sòlgaltac ezec is az országban.

TERTIA PARS, DE REGE MATHIA.

Iam longas per fines mundi volat mors Io-
annis de Hunyad et Turcarum Cæsaris.

I Me örül mind az egeß Keresztýénség,
Machumeten eset Berenczéilenség,
Czaßár nagy ereien ily nagy külsébség,
Por had miat veretet ily nagy felség.

Azon Láslo Kiraly meg bizakodéc,
Ellensége Czaßár hogy meg veretéc,
Ianos Vayda ez világból ki muléc,
Láslo Király meg haza pironkodéc.

Meg marada az Vaydánac két fia,
Kikre salla az Attyoknac nagy gongya,
Az orságnac fő tísti és fő gongya,
Kit sòc fő wr ackor sòmiuhoz vala.

Lás

Las mely keűlettel Király indula,
Duna vizen iőue Budaban ſalla,
Futakban egy gyűlést tétet vala,
Hogy mindent végezzen orſág iauara.
Oda wrac Nemeſec be gyűlénec,
Vaydaſi Laſloual nagy ſép ſeregec,
Vadnac wrac kőrule io vitézec,
Kőuetőie Attya terméſeténec.

Nagy io keduel az Király őtet véue,
Attya io ſolgalattyát meg kőſene,
Nagy ſép ſockal Vayda fiát vduezle,
Io attyanál Iſten nagyobra vinnec.

Gazdagſágra nagi gőgya Vayda fiánac
Mert Királlyal Feyér várban ſallánac,
Czudál Király romlaſan Feyér várnac,
Tetoua iár Tabor hellyen Czafárnac.

Az Királlyal oly nagy vigan élénec,
Soc hordót Szerem Muſtyaua! tőlténec,
Sép halakat vadat madarat éſnec,
Wrac Vayda fiára irigykednec.

Sőt Garai Láſlo ſelre ſolita,
Vayda fiánac Garai eſt monda,
Hid meg fiam ſoloc en minden iodra,
Las dolgodhoz viſely gondot magadra.

Patuarban hagy békét Gazdagſá godnac
Érd veget halállal Vldric Iſpánnac,

Gyakran

Gyakran
Rőuid nap
Ez oka
Királlyal
Wra nem
Igy fizet
Rendel
Ne gondol
Ved elid ha
Mellered tá
Fogad m
Halla Láſlo
Io ſolgait ha
Várasbol iőie
Ime más
Az ezer négy
Vayda fi V
Vldric Iſpá
Nagy re
Királlyal az
Német Mag
Vayda fián
Ezen Kir
Socio vitézlő
Kapakat allat
Vár piazta ta

Gyakran rad bol be arul az Királynac.
Róvid nap meg ölnec auagy meg fognac.

20

Ez oka ide iönésenec Királynac,
Királlyal iöt Német Keresztes hadnac.
Wra nem lész te bép vég házaidnac,
Igy fizetic bolgalattyát Artyádnac.

Rendellyed czac iol dolgoz bolgaiddal,
Ne gondoly fiam semmit az Királlyal,
Ved eleid halálozdnac halállal,
Mellested támadoc az Magyarokkal.

Fogad meg tanáczom nagy iódra leszen
Halla Láslo meg bomorodéc ezen,
Io bolgait hagyja legyenec kéfen,
Várasbol iöienec az kapu közben.

Ime más nap bent Marton napya vala,
Az ezer négy száz negyuen harban vala,
Vayda fi Vldric Ispanhoz ment vala,
Vldric Ispánt Láslo meg ölte vala.

Nagy remülés lön Nandor Feiér várban,
Királlyal az wrac vadnac egy házban,
Német Magyar egymásra tamadásban,
Vayda fiánac veres Tör markában.

Ezen Király fél vala az wrackal,
Soc io vitezlő nép Vayda fiaual,
Kapukat allattyá io Drabantual,
Vár piatza rakua io bolgaiual.

F

Soc

Soc szép főval Király hazból vól vala,
Németül Magyarul kialttya vala,
Vaydasinac ebből kegyelme vólna,
Minden ember lassodnéc le szállana.

Meg alla Vaydasi Király bauánac,
Köz emberec által sokat szállanac,
Békeséggel mindenec maradnánac,
Semmi bosszút azért Lászlón nem álnac.

Vég Tömös várban az Király indula,
Mert Vaydasi Királyt kereti vala,
Tömös várat szép házát meg latnaia,
Kiben Öczét Annyát tartattya vala.

Nem kis háza az is te felségednec,
Ki fő tísti volt Attyámbac hiunednec,
Kit kezekben hattál ő gyermekinek,
Meg szolgálom Király te felségednec.

Derec haddal Király gyorsan indula,
Tömös várhoz hogy közel iutot volna,
Sép Seregec az Királyt váryác vala,
Tísfességgel Királyt fogattac vala.

Io Tutoroc az Vayda fiainac,
Vagyon gongya io Silagyi Mihálnac,
Nagy szépen vol az Vaydane aszonnac,
Könyörögyen fiaert az Királynac.

Vőuc aszöny melle két szép gyermeket,
Az Királynac így kezde könyörgéset,

Felsé

Felséged
Tőle mar
Oly
Kegyelme
Valakinek
Nem m
Legy
Ki főc
Bőre v
Ország
Az én
És ven
Te felsé
Attiad
Tón az
Meg öle
Vgy bith
Hogy ez
Meg
Vayda
Hogy h
Mint sin
Oly na
Két Vayda
Két veres
Király az V

24
Felséged gondollia iól meg hólt hiuér,
Töle marat én vén özuegységemet.

Oly kegyelmet vároc te felségedtől,
Kegyelmes légy édes fiam vengkéröl,
Valakinec eset az tanaczából,
Nem művelte tudom est őmagától.

Legyen hiued mint az meg hólt io attia
Ki sóc vérét felségedért bulatta,
Bőre vapás seb miat mint egy rosta,
Országodért halalat ő nem bánta.

Az én venségemet kerlec tekincz meg,
És vén feiem magtalanna ne tegyed,
Te felséged az Iltent meg tekinczed,
Attiadna halalat el feleiczed.

Tón az Király erre igen szép valaft,
Meg ölele Assont és két magzattyát,
Vgy birhasa bekével szép orfagát,
Hogy ezért nem bantya az vayda fiát.

Meg esküvéc Király Vayda fiának,
Vayda fiac visbont Láslo Királynac,
Hogy hűséggel lebnec oly atyafiác,
Mint binte kic egy attyától barmaznac.

Oly nagy vigasagoc immáron vala.
Két Vaydafi Attyokért gyázban vala,
Két veres Barsony Nest Subat hozata,
Király az Vayda fiakra adata.

Rövid nap Király Budában be állta,
Vayda fiát Lászlót nagy vigán tarttya,
Kit az Wrac oly igen bannac vala,
Gyakran Királynac rea boldnac vala.

Sőt Garai László hogy Ipa vala,
Vayda fiánál Leanya iegeben vala,
Vaydafi Garaihoz bizic vala,
Bamfi Pál harmad Miklos Vayda vala.

Ime Királynac ezec boldnac vala,
Mind vntalan Királyt izgattyác vala,
Ha Király dolgára ra nem gondolna.
Mint az Vldric Ispan ő is vgy iárna.

Oly nagy czudanc hofi felféged né látja
Feyér várba Attyadfia mind iara,
Czac neuel az felféged Királyfága,
De ennec iár az orfágnac nagy gongya.

De soc szora végre Király helt ada,
Még attyafia is esében iuta,
Kit búnéből Király ki vetet vala,
Wrackal tanáczbán végezet vala,
Nam Garai vejét foga befédre,
Lépyél ala visely gondot végekre,
Óczédet hiuafsad gyorsan helyedben,
Hogy ne legyen Király hozzád kétségben,
Nem kétséges Vayda fi Garaiban,
Óczét Mattyást hiuata fel vduarban,

Io tanaczi tauoly fép vég házakban,
Aßßony kisseb fiát kéri siriában.

22
Iol meg lafsad édes fiam mentedet,
Halalákor attyatoc kért engemet,
Hogy soha egyßer s mind az kettőteker,
Vduarban ne boczássalac túteker.

Sémi képpen aßßony meg nem tarthata
Battya fiauát Mattyás inkább fogada,
Nagy fietue Budára ő fel iuta,
Ottan Baryát Király meg fogatata,

De nem tudgya Matyás Batya foglagát
Sem Wraknac ellene alnoklagát,
Kapác Mattyást egy házban ötet zárác,
Io folgai nagy banattal bolyongnac.

Egy néhány Wrac vitezec valánac,
Ha elegec volnánac tamadnánac,
Meg mondom neueket egy néhányánac,
Kic ott Vayda fiackal meg fogattac.

Horuát kettő nekic neuec Pál vala,
Nagy Wr mind az kettő io vitez vala,
Bodo Gaspár gazdag Modrár György vala,
Io vitez Rozgoni Sebestyén vala.

Vitez Kanisai Laslo Ban vala,
Vitez Német Frodnohan heted vala,
Mindenic io vitez kazdag wr vala,
Ezeket külön házban zartác vala.

Fiiij

Nam

Nam vala fogfágoknac harmad napia,
Az nap immár ala balásban vala,
Budai tanácsit Király hiuata,
Vaydasi Láslot ő kezekben ada.

Iuta Miklós Vayda ő folgaiual,
Láslo kezét meg kötéc egy lstrangal,
Fris palotához viuéc nagy fogfággal,
Soc io vitéz nézi nagy ohaitással.

Im feieket mindenie le haytottác,
Sirattyac kezeket őbue kuczoliác,
Terdepletéc hárombor nyakát vagac,
Nyaka el sem szakada Vayda fianac.

Az földre le dölle sokan kialtтыác,
Törüéntelenség ha negyedűer vagyác,
Hallottac czudaiát bizonyal iryác,
Tudom sokan nem hisic meg czuffollyác.

De ime nagy sebben talpára ala,
Hohęrnec fol né törüéni hagi immar vagyí
Segény botléc ő ruhaiát meg nyoma,
Magát nem birhata földre borula.

Erőssen az Wrac Hohęrt nogattyác,
Érie veget gyorsan kezdet dolgánac,
Hohęr nyakat el vaga Vayda fianac,
Testét fogác Bagaczinban takarác,

Tamadáshoz segény kőtség kęű vala,
Santalán kapás az hegyről fút vala,

Szent

Szent György piatzára mind futnac vala,
De begény Vayda fi már el költ vala.

Töuec testét harmintz két vitézekhöz,
Kiket Sigmond halállal hayta kezéhez,
Pélida néktec Német, Török kezéhez,
Keués bűnért haláltoc megyen vèghöz.

Az vén Istvan tornyanalegy ó házbán,
Vayda fiat Mattyást tartyác fogfagban,
Tób Wrakat czac felere más házbán,
Wrakhoz ezec vadnac io bandékban.

Rövid boual köstec igyen follánac,
Két vég gyolczot vetné nec be ingek nec,
Gyolczon az éyel ki erefkedénec,
Mind örzöckel az Wrac el főké nec.

Kic házokban mely nagy gyorsan mené
Király hiueiben sokat ölénec, (nec,
Tamadanac Silagyihoz menénec,
Királyra tamadanac égeténec.

Ország berént nagy haddal iárnac vala,
Hatalmokban ország job róbe vala,
Nagy erővel Erdélyben mentec vala,
Egész Erdély seget foglaltac vala.

Rettene meg Király az Wrac dolgán,
Ezer négy száz irnac és ötuen nyöltzban,
Wr napyan el főké Király haynáiban,
Mattyást vele viue Beczbe fogfagban.

Wy pártolas tamada az országban,
Vayda fiakért szép tartományokban,
Láslo Király halgat Bęcznec várában,
Nem mér ióni Wrackal ez országban.

Ménc Király Czeh országban Pragában,
Podebradi György az helytartozásban,
Mindennel bír Király után Pragában,
Igen fő Wr vala az Czeh országban.

Czac keufet Pragában Király lakéc,
Halálra hirtelen meg betegedéc,
Vég oraia az Királynac be teléc,
György mindét fenieget hogi ne hirdetnéc.

Efés Podebradi dolgában vala,
Peczetlő gyűróie Király wyiában,
Ki vőue György borita ő markában,
Az ala ira hamar Bęcz várában.

Sőt az Király Bęczből hogy el ment vala
Helytartónac gyűrőt mutotta vala,
Ha mi dologról az alat iratna,
Ha éltét szereti hatra ne hadgya.

Az levelet Helytarto Bęczben tartá,
Hunyadi mattyást nagy sertelen indita,
Éyel nappal Praga felé visic vala,
Mert az leuel parancza tarttya vala.

Rolla gondgya vala Podebradinac,
Eleiben vayda finac iutánac,

Fogfaga vyula Vayda fiánac,
Erős fogfágában Podebradinac.

24

Irtac ezer négy száz és ötven nyolczban,
Hogy meg hala Laſlo Király Pragában,
Eſtendőre meg hala azon napon,
Mely nap meg eskőt vala Tömös várban.

Soc zur zauar ez világban indula,
Minden Király az ki magát birhattya,
Ki nem dulhat magát várában vonra,
Stombed hatalmasbnac adoiat adgya.

Forog dolgoc Wraknac az kőſéggel,
Egy ſerenczeie kazdagnac ſegényel,
Nem gondolnac koborloc semmi rendel,
Váraft Falut dulnac nagy égetéſſel.

Gongya nagy lön erre io Silagynac,
Sola Kanifai Laſlo tarſánac,
Latom veſedelmét ſép orſágunknac,
Ez kettő kőſt wrac maydan el fogynac,

Iaitza várot im miképpen moſt veſtőc,
Boſnyaſagot czac ſemmiuel engedőc,
Ha ebben megyűnc el ſeienkēnt veſűnc,
Sollyunc Vaydanéual mit vegezhetűnc.

Tömös várban Silagyi Erſébettel,
Wrac ſolnac neki nagy tiſteſséggel,
Tudgya nagyſagod ſolgaltunc vérűncel,
Mindenűt ſolgaltunc mi nagy hűſéggel.

G

loſa

Íorágodot se kinczedet ne bánnyad,
Bízd mi reanc mit miuelyűnc ra hagyad,
Orfág gongyát magadban vessed hanyad,
Fiad szabadulását velűnc fogiad.

Véuc affony befédeket io neucn,
Mit kéuánac engedelmes mindenben,
Kazdag földot kialtánac végekben,
Soc vitéz ra gyűle Karanschesben.

Az Bosnyaság Töróc elöt fűt vala,
Iaytza várat Töróc meg vőtte vala,
Ennec fő fő népe földra iőt vala,
Magyar, Horuát nagy tamadásban vala.

Rakomason Tisán innét fallanac,
Nagy erőuel az két Banoc valánac,
Nagy Wrakat melleiec hűatánac,
Orfág iauára mindenec follanac.

Egy nehaniát meg mondoc az wrakban
Kic iambóroc valánac az orfágban,
Io Silagyi Mihály, Bathori Istuán,
Kanisai Láslo, és Marothi Istuán.

György Bot András, és Szapollai Istuán,
Homonai Simon, Hagymási Istuán,
Szent Miklósi Pongaratz, és Gerelt Istuán,
Orfág Mihály, és Rozgoni Sebestyén.

Ember vitézlő Sčekely Thamás vala,
Dotzi Péter, és Czaki Ferentz vala,

Töróc

Török Ambrus, és Bent Vidi György vala,
Peczi és Czanadi két Pispék vala,

Mind egy tanácson az Wrac valánac,
Vaydané asßonnac ezec vduarnac,
Az Királya ezec vißfat vontanac,
Pest várasában örömmel állánac.

Az ezer négy száz ötven nyoltzban vala,
Ország gyűlése Pest várasában vala,
Három hitlen Wr Budában ben vala,
Miklos Vayda, Garai, Bamfi Pal vala.
Nám ezeknec Szilagyi Gletet ada,
Huß Wrnac Peczeti leuelen vala,
Szabad útoc hit ala írva vala,
Garai Láslo gyűlésre iót vala.

Nám az kőrség fel rohánt aßt kiáltva,
Mattyás legyen Vayda fia Királlya,
Nám Attya is iol bõlgált ez országban,
Ki ellene szól meghallyon az orában.

Meg rettene búne az Garainac,
Miklos Herizegnec és az Bamfi Pálnac,
Ha wra leßen Mattyás Magyar orßagnac,
Meg torollya halalat ő Battyánac.

A Szilagyi meg erre fellemeket,
Mattyás képében nekic kőre hitet,
Hogy Lásloért senki nem bantya őket,
Őc is ioua hagyác feltéc feleket.

Gij

Töncé

Tönc nagy bendülest fel kiáltánc,
Wr Istennec nagy halakat adánac,
Soc Harangoc, Doboc, Trombitác zugnac,
Algyu, Taratzk, Szakálosoc ropognac.

Vgyan Mattyást Királlyoknac kiáltác,
Hitlen Wrac Buda várat meg adác,
Mattyás Király samára el foglalác,
Szlagyit benne Gubernatorul hagyác.

Mely hamar Podebradi hogy est halla,
Meg örüle rayta im est gondola,
Egy leányát Vayda fiánac adna,
Leányát egy keribe küldé oktata.

Az fogházat Podebradi nyitata,
Vayda fiát nagy bépen kezen foga,
Deakfágban io bölcz Vayda fi vala,
Deac nyeluen György Mattyással ből vala.

Socka hántam vettem az te dolgodat,
Meg gondoltam gyamoltalanfagodat,
Baratom volt iol elmértem Attyádat,
Igen bánom te vén özuegy Anyádat.

Ime lassan lassan addig beßelle,
Hol leánya vala kertben be viue,
Leany nagy kazdagon vala öltezue,
Podebradi leányát oda inte.

Czac hamar az Leany Attyához iuta,
Leányát Vaydafinac meg mutata,

Vaida

Vaydafinac v
Leany kobor
Rollad na
Nem tudom
Az vltá füv
Minden emb
En ream
És leanyom te
Halálos fogl
Attyád helyet
Te Magyar
Az Wracat ki
Anagy seiem ki
Ha akarná ez
Ily dolog fog
Mindenhez ké
Kézét ada hog
Attyafágát mi
Ime hamar
Konyhakon ná
Hal vakarás, H
Hamar kezd ag
Tön fogadál
Gyógy leanya el
Nagy örömben m
foglaga ragul V

26
Vaydafinac vęle kezét fogata,
Leany kőboroiát nęki adata.

Rollad fiam Leanyom sokat főllot,
Nem tudom édes fiam mikor lator,
Az ętla főuében meg főmorodot,
Minden embert ęretted hátra hagyot.

En ream fiam ha magadot hinnéd,
És leanyom te hozzád hittet vennéd,
Halálos fogfágodat el vehetnéd,
Attyád helyet Attyád lennéc teneked.

Te Magyar Királlya lennél aşt tenném,
Az Wrakat kit akarnál büntetném,
Auagy feiem kinczemet el veszteném,
Ha akarnác ezen hitemet kőtném.

Ily dolog fogolynac ő terméřeti,
Mindenhez kęř miuel feiét mentheti,
Kezét ada hogy leanyát el vęři,
Attyafágát mint io wránac vęři.

Ime hamar Hopmester nec Győrgy főlla
Konyhakon nágy forgodás zőrgés vala,
Hal vakarás, Hagyma vagás nagy vala,
Hamar kazdag ebédet kęřitet vala.

Tőn fogadářt hittet ő Matkaiánac,
Győrgy leanya esmet Vayda fianac,
Nagy őrőmben mind feienként valánac,
Fogfaga tagula Vayda fianac.

Hamar Podebradi az Czeh Wraekal,
Moruában Stranitzhoz érè nagy haddal,
Be szálla vigan az Vayda fiával,
Magyaroc Mattyást ott éréc lpanal.

Wrac kòvetéseket meg beßelléc,
Sìp édes beßédeckel meg vduezléc,
Czehec, Magyaroc el közeliténec,
Nagy örömmel Budában beßállánac.

Nagy sèp aiándéki közöt György ada,
Tizen hat ezer fegyuerest sámlala,
Hat estendeig foglyokat meg ada,
Viuec segitséggül Budán ott hagyja.

Gyakran igeiében Mattyás Királynac,
Ez volt sène egyeb vendég hadánac,
Ezec az Királynac iol solgallánac,
Est hittac Magyaról fekete hadnac,

Azon közben Király lakic Budában,
Wrac fottig vadnac vißsa vonásban,
Az asztalnál õsue kapnac haragban,
Kiknec karoc fai az vißsa vonásban.

Rolla Királynac vala nagy banattya,
Olaß, Német, Töróc hataric dullya,
Orßagánac vagyon nagy haboruia,
Lengyel, Olaß ez mind ellenfég vala.

Igen segény Király czac neucl biria,
Négy sèget pusita Tarhazánac lánya,

27
Soc panav igaz kerestet ő meg vata,
Országának veszedelmét iol látta.

Astalat Királynac bizonynal íriac,
Soc ideig czac rouásra tartottac,
Mésárosnac addig pénst nem adharac,
Im maid hoznac fokaig így vontatac.

Meg busula Király ezeket latuán,
Késéges végre is az Királyságban,
Ő feie nem lehet Coronazásban,
Mert Corona Frideric tarhazában.

Le haytotta feiét egykor sir vala,
Vduara nincz igen ségyenli vala,
Ország Mihály out forgolodic vala,
Mit sirs Király igen kérdezi vala.

Ő semet Király halla meg törle,
Ország Mihálynac Király est felele,
Bar az Isten ez világból ki venne,
Ily ségyennel ne éltetne Budában.

Soc hirt veszedelmet halloc földemben.
Ellenségim szaguldnac en földemben,
Vagyoc latod igen nagy ségénségben,
Czac az pussta falt adatoc kezemben.

Töróc egy felől Szeremléget dulla,
Péter Gozgyát, Velentzét nyomorgatta,
Meg aratot Buzát Galyáual hordgya,
Horuatoknac a palmaiat sem hadgya.

Rút

Rút kislebég ennyit nekem halgatnom,
Fel földet mint Német ronttya iól tudom,
A soc vy hirt czac meg sem számolhatom,
A soc panaszt láttya isten el vntom.

Nem lehetz é hirtelen óltalommal,
Tégy nagy gyűlést hamar te orfágodban,
Minden nemzetet hívás hamarfággal,
Ki nem iőne fenyegezd meg botodal.

Az orfág Mihály felele Királynac,
Io Király kérlec meg boczás Mihálynac,
Királlya vagy tudod Magyar orfágnac,
Mire vallod küldősnac te magadat.

Sommaia ez legyen te gyűléfednec,
Ielenczed meg orfágodnac ezeket,
Igen vessed nekic epelégedet,
Ne hadgyanac mind ezekben tégedet.

Az gyűlésből Nemeseket el boczás,
Az wrakat ebédre meg tartostasd,
Királyságod az főzésben meg mutasd,
Az Wrakat iő borodol itassad.

Legyen kapun soc fegiueres Czeh néped
Iő borodot az Wrakra kőőnyed,
Kin mit kénánst bor mellet meg ielenczed,
Mindenekről te sommát nagyot keryed.

Bár előber az bort ream kőőnyed,
Negyucn ezer forintom raytam keryed,

Az bo

Az botot is
Meg bafalo
Engem
Hogy már
Meg látzod
Nem locka
Nagy
Az ven em
Sommaia
Imreh Deak
Sies ham
legyezd min
Varmegyeket
Gyűlést fejen
Enne tria
Gyűlést oká
Kiel nem iő
Minden iő
Nagy Gy
Kis asbony
Sántalan nép
Magyar, Száz,
Egy feker
Harom lépés
Pelli Megyés T
A Szék hazdag

Az botot is bátor vállom vesse,
Meg busulom meg nem igirem neked.

2/8

Engem rántas ki Ábrától haragban,
Hogy már vitez engem Czoka toromban,
Meg fártzoloc az hűb ezer forintban,
Nem sockal több vagyon én Tarházamban.

Nagy io keduel Király hallà köfőne,
Az vén embert nagy őpen meg őlele,
Sommaiát monda hogy meg tēritene,
Imreh Deakot Király hōzza inte.

Sies hamar ved Ország Regisztromát,
Igyezd mind ki belőlle az Wrakat,
Vármegyeket és egyéb orságimat,
Gyűlésre seienként hiyad azokat.

Ennec íriad napyát Kis asbony napiát,
Gyűlésnec okát meg ertic mi legyen,
Kiel nem iőne az hitlenem legyen,
Minden io tőt mert nallam kedues leſen.

Nagy Gyűlésnec indulattya ez vala,
Kis asbony napyára be gyűltec vala,
Sántalan nép Pest mezőien kin vala,
Magyar, Száz, Horuát, Toth, Rátz, Olahvala.

Egy őket Király hamar czináltatà,
Harom lépése Gradiczánac vala,
Pesti Megyés Templomban Gyűlés vala,
A őket kazdagon be vontác vala.

H

Tran

Az bo

Trantzelokon a Király által ioue,
Nagy vduara külömb külömb nép vala,
Gyűlésben be méne sękiben vle,
Nagy sęp sőual így lőn Király beféde.
Czendefségben legien minden halgalső
Hogy fáraşlac mindentec meg boczálson,
Io neuen vessem tőlle ki itt vagyok,
Ki itt ninczen arra is gondom vagyok.

Attyám solgallattyát hísem tuttátoc,
Fogşagunkat hísem aşt gondoltátoc,
Királytoknac engem kiáltottátoc,
Minden ioual kit nekem meg haláltoc.

Soc visssa vonás régulta kőştőtec,
Mindennec sőlloc ettől meg sűnyetec,
Ellenség kezéből előb ki visşlac,
Mindent igazítoc oştán kőştőtec.

Tuduán soc felől te nagy romláştokat,
Ellenségim égetic orşágomat,
Meg torlom raytoc nagy bosşuságomat,
Meg ępitem ti nagy pusţaságtokat.

Rőuid vđon hiueim meg lattyátoc,
Ellenség ellen maydan nem lappagtac,
Arket háştoc körül bár ne hanyátoc,
Házatokban nagy bękéuel nyughattoc.

Az Innepet sęker hatán váriátoc,
Futamoduán ruhátokban aluştoc,

leles

20
Telesben az határban kic lakástoc,
Horuát, Toth, Ratz, Olah, Sasoc kic vattoc.

Czac az Isten ne legyen en ellenem,
Nyiluan tudom hogy minden ellenségem,
Isten vtán semmi leßen ellenem,
Elöttetec az én feiemet vißem.

Erröl nagi giorfan vgy gondolkogiátoc
Velem egyút minden dologot fogiátoc,
Sűkfégemkor feienként támadgyátoc,
Velem végre bámot ne adhafsátoc.

Sőt ez napon én io hiueim intlec,
Kis fanyarufágot most el vegyetec,
Ioságtokból kölczéggel segélyetec,
Ez sommáia Gyűlésemnec tú nektec.

Azon meg bendüle minden nemzetség,
Meg vduezléc esköbönéc ezeket,
Vigye nagyra Isten te felségedet,
Hogy küllieb vethessed lép vegeydet.

Rendel iò keduel feienként fogadgyuc,
Minden kaput négy négy forintra royuc,
Felségednec hamar be bõlgáltattyc,
Magunkat is semmiből meg nem vonbűc.

Igen hamar az ország mind el oßla,
Meg örult erßényec sietnec haza,
Az Király is templomból ki indula,
Negyuen Wrat ő ebédre hiuata.

Soc vígíaggal Wrakat Király tartya,
Ersekeket pispekeket kinállya,
Vagyon Pap wraknac nagy víg lakása,
Neg tudgiác ást hogy tarsolyoc meg bánia.

Rendel Király az bort kezde kőbőni,
Tántz éneket nem iol kezde mondani,
Papoc nem kezdénec vigan lakhatni,
Az notaiát kezdéc ők nehezelni.

Az bort az feiében Mihály meg igyad,
Negyuen ezer forintot nekem adgyad,
Nyoltzad napra Budában ást be hozzad,
Addig leßen Czonka torom te házad.

Le hayta feiét ország nagy buuában,
Súgua mongya ninczen ő Tarházában,
Halla Király riásta haragyában,
Hamar véséc nyackal Czonka toromban.

Ime Mihált ástaltól ki ránditác,
Vonfác Czonka toromban hogy tasiczác,
Hátra néz hóltig könyörög Királynac,
Mit adhatoc adoc mint io fiamnac.

Czac ne vetes engem Czonka toromban
Meg sartzoloc az húb ezer forintban,
Nyoltzad napra be hozatom Budában,
Meg hagy ezen nincz töb én Tarházamban.

Tön kegyelmet Király Mihály kértére,
Wrakat ismet vltete helyére.

Rendel

30
Rendel az wrakra mind bort köfőne,
Kin mit kere mindenig meg igire.

Az Királynac lőn hamar nagy sommaia,
S'ep űockal eűt Wraknac mongya vala,
Meg lattyátoc hogy nem veűtem kartyára,
Hanem költem orűágtoć otalmára.

Meg adom iűuendűben pénzeteķer,
Ezen adom irasom peczeteķet,
Már el boczátlac mint io hiuei
Iűten tarczon meg feienként u

CERTAMEN REGIS IN

et Sanctum Demetrium

Natus Ioannis necatur, et
Matias et Cerontaur Ambro
chiiē, Magnifico Domin
Drugith, de homon

NEM keűűeć az Király tab
Nag paranczal minde

Póra teűi ki marad ő háza
Immár megyec űinte vag

Az ki hallya űiet nagy
űereműűben Király vűű
Machumet meű

űent Demete

Rendel

Tibbán, Dunán foc élést višncc vala.
 Sietſéggel ő hadát űzi vala,
 Sent Demeter is immár el kőlt vala,
 Czaſár hada Cholpen váránál vala.
 Vala Miklós Vayda hadban Királlyal,
 Loſſontzi Benedec, Silagyi Mihály,
 Kanisai Laſlo, és Bamfi Antal,
 Annai Simon, iò Pali Mihály.
 Vitęz Bathori Iſtuán,
 Szapoliai Iſtuán,
 és az Hagymaſi Iſtuán,
 és, vitęz Marothi Iſtuán.
 és, és Hederuári Lőrintz,
 és, és hampo Ferentz,
 vitęz Czaki Ferentz,
 vala Pókri Ferentz.
 és, Patoczi Albért,
 Sękely Ianos vala,
 és, és Iſtuán vala,
 Hertzeg Iſtuán vala.
 és, és Király ſembe ſállá,
 nyóltzuan négyben vala,
 és, és athé eſtin vala,
 és, és egy egy Záſloual vala.
 és, és ezen hat ezer vala,
 és, és foc vala,
 Királyé

31
Királyé az Attyától marat vala,
Az Törökec Zászlót esmeric vala.

Nagy szép gyalog népe hűb ezer vala,
Ennec negyven Zászlóya nagy szép vala,
Tatár payfoc viadalhoz foc vala,
György Despot is segítséggúl iót vala.

Ió Sílágyi, Kanisai forgódnac,
Minden helyére seregben állatnac,
Nagy fel főval lesust ők kiáltanac,
Vitéz wrac az Királyt körül fogtác.

Siualkoduán két felől indullánac,
Santalan Poganfág Allát kiáltnac,
Bistrattyác az Wrac főlnac Királynac,
Király nagy haraggal főlla Wraknac.

Nem veltéc é engem Feiedelemnec,
Nám vgi főltoc neké mint egy gyermeknec,
Meg lattyátoc én maydan mit minelec,
Kic iámboroc vattoc aßt miuellyétéc.

Egyeledéc Kereszttyén had Pogánna,
Mattyás Király kiált oly nagy trókal,
Vitézec legyetéc nagy bátoraggal,
Minket meg lato iten ma főcióua!

Czuda hangos főua mint egy
Az Wrakat iget fogatt
Bator főue verentáf
Serény erős az

Az űtkezet reggel kezdetet vasa,
Sebes Pogán hal és húlton húl vala,
Király mellett Wrac forgodnac vala,
Az Pogán had igen meg bodult vala.

Törökec vesénec meg futománac,
Machumettel lokan el álladánac,
Sűp hadi berbamot mind el hanyánac,
Sokan foglya esénec meg halánac.

Wr Istennec Király nagy halát adà,
Had vitta helt ő tərden imád vala,
Mely Isten hatalmáual látta vala,
Ily nagy világ birót ő meg birt vasa.

Rakodánac meg az nyert kazdagfággal,
Cholpent, Szent Demetert nagy hatalmáual,
Meg töré meg véue nagy viadallal,
Soc foglya eséc ot is kazdagfággal.

Epitette az két várašt erőssen,
Egy lakát ott hagyta Király népében,
Despot Huánt hagyta erős Cholpenben,
Hogy szolgáljon és vigyázzon az végben.

Taboráual Király haza indula,
ról az wrakat el'bocata,

ő bóual az Wracat meg álda,
ec nagy halát ada.
űp bídáual,
fággal,

Ez or

Ez országban imádnac ohaitással,

Isten Királyt szeresse több soc jóval,

Iuta Posomból Györgi Prepost Királishoz

Fel föld könyőreg latna országához,

Német mia begény nyomorútlakhoz,

Közel fekszik Német tábor Posonhoz.

Nagy haraggal György Prepostnac aſt

Elég eddig ſies hamar Posomban, (monda,

Hólnap induloc leſſec en is útban,

Meg kerésem rontoim orſágomban.

Czac hamar ſiete Király kéſűle,

Kéſűl vala Wraknac el izene,

Mindenic Wr hamar melleye iőne,

Pest mezőn táborban Dobot vőrete.

Tábora az vőtán neki gyűl vala,

Rozgoni Sebeſtyén Hadnagya vala,

Német tábor lokához közel vala,

Romai Czaſár kepe Hanz Groff vala.

Vagyon Német kartya, kotzka iatzásbá

Igen laknac, éſnec iſőnac hainálban,

Hiues vagyon fokan buttac ſalmában,

Vala ſinte ſent Lukacz nap taiában.

Sós kűti György elől iaroban vala,

Ket ezer louagnac Hadnagya vala,

Soc nyeluet György Királynac küldet vala,

Kikből Király mindent meg értet vala.

Fene főval Király Györgynec izene,
Ne tartoznéc sietne menten menne,
Mihelt iutna ottan ostromot tenne,
Semmit nem mulatna ő is ot lenne.

Elől iarót Német strafa hogy lata,
Strafa hirt tön az tábor meg zaydula,
Élés bekér tétoua meg indula,
Dobot viténc fegyvert zörgetnec vala.

Riualkodic elő iáro baguldua,
Tábor kaput erősen meg ostromla,
Rosit György Posomból hamar el iuta,
Mind az két György vadnac erős ostróban.

Vég ostromot Király igen kiáltya,
Ómagais ostromon igen vi vala,
Kegyetlenül tábor környűl vitattyá,
Nagy soc kaput táboron Király nyita.

Tabora Királynac hamar érkezéc,
Louag gyalog erős ostromnac eféc,
Igen lönec két felől hálnac vesnec,
Tábort meg gyutác soc bekerec égnec.

Reggel erős ostromot kezdéc vala,
Dél vtán immáran egy óra vala,
Kemény ostrom tarta soc nép meg hala,
Király hada táborban be rohanna.

Meg bodultac Németec futamánac,
Igen vagiác Magyaroc sialkodnac,

Soc

Soc ezért bennec fegyuerre vagánac,
Nem sokan hir mondóc el álladánac.

Az Hanz Groffal soc Németet fogánac,
Király hagyja köz foglyot le vágianac,
Sűrő kutyát táborban fel gyutánac,
Soc fő Németét az tűzben hanyánac.

Tud meg okát Királi móda az Groffnac
Tűzel fűzetec én az koborlóknac,
Ha égetec, méltó tűzben hallyanac,
Ha el állatz mond meg Német Czaßárnac.

Iára Kitály ott is nagy nyereséggel,
Becz országot dula nagy égetéssel,
Mindent ölet nem gondol semmi rendel,
Az kölczönt így ada Király meg ezel.

Adà halát az menybeli Istenec,
Órúl vigad nagy szép nyereségeknec,
Kazdagfága örekből vitezinec,
Terénec nagy vigan haza iöuénece.

Soc panasz érkezec hamar eleiben,
Haborodéc meg busúlt elmeiében,
Nem niughatéc Despot Istuán Cholpenben
Szeremi, Ratzoc miat vagyon vesélyben.

Erre Király köueteke nec felele,
Nám nem báráthat louaknac veritéke,
Gyalogomnac el kopot talpa bőre,
Lattyátoc penig immár iuttunc telre.

Tudom vagyoc Király azért meg leltec,
Vér hullásom sem erős telt nem nézem,
Induloc minden segítséggel lebec,
Meg óltalmazlac nyomorúlt begényec.

Czac hamar Budarol meg Pestre kele,
Louag Gyalog Hadnagyokat be gyüte,
Kész hadát soc szép főccal el készíté,
Hadánac bebesédet Király így kezdé.

Én azon kérlec szerelmes vitézim,
Munkát ne hanyátoc én idő hiueim,
Edgyút vitézkedgyúnc én idő Nemzetim,
Tű léstec végre is az én barátim.

Raita kérlec meg ne haborodgyátoc,
Láttya Isten bánom mint farattátoc,
Nám én is veletec edgyút fáradoz,
Hasznos faratlágot meg ne vnyátoc.

Oly idő szerenczenc volt minden igyúncbē
Hirúnc vagyon ez föld kerek ségében,
Ket Czaftárt meg vertúnc ez estendőben,
Kit egy Király sem tehetet földünkben.

Nemessek kic vattoc mind wrra teslec,
Kic parastoc vattóc meg nemefilec,
Minden iouaimat adom tűncktec,
Dobot vřsenec vgy mond eregyenec.

Tön nagi paranczolást az nagi wraknac
Hogy leuele látúan mind iudullyanac,

Gyofan

Gyorsan vgy iöyenee mint ha vianac,
Immár megyec binten ýtomban vagyoc.

Az Doboc Trombitác mind bëndüléne
Nagy bép Záblokat mind meg erebénéce,
Soc Taratzk, Algyukal Dunán eueznec,
Nagy faratfággal mind el eredénece.

Wrac hallyác nagy gyorsan eredénece,
Király vtán bép hadakal fietnec,
Becz megyéböl Seremfégben kelénece,
Ott nyugalmat ada Király nekice.

Ratz orfágra Silagyit el boczatà,
Túzel vassal igen meg pusztitatà,
Egéb Bolgár orfágig el rablatà,
Sántalan Ratzot Király le vágatà.

Az Király hadát Bosnyában indità,
Feiér várból nagy Algyut kivonata,
Kit Czaßártól Király Attya nyert vala,
Erös Iaitza várat Király meg bállà.

Mint hogy nyárban bép meleg vdö vala
Serenczeie minden dolgában vala,
Erös Iaitzát igen löcteti vala,
Éyel nappal löués nem tagul vala.

Busultac Törökec ben nagy löuéstöl,
Várat nem óhattyac soc kö dölöstöl,
Segitféget nem várnac Machumettöl,
Mert iöl tugiác mint tant Mattyás Királytol,

Ronta falát környül laltza váránac,
Egy erős Torny a fen laltz a váránac,
Tornyat hyiác Horuát nyeluen Slatimnac
Az teteién nagy ssep Zászlóc lobbognac.

Olasz vala pattantyusá Királynac,
Meg fenyite veget ęrye Toromnac,
Algyus halla elęc hamar algyuknac,
Igazittya Algyukat mint Slatimnac.

Soc Algyut ki süte Tornyot talala,
Nagy reębe el dőle erős Toronnac,
Zászlóc Törökőckel kő kőst forognac,
Allo seregben kő től sokan hálnac.

Irtac ezer négy száz és ötuen nyoltzban,
Szent Kelemen napián lőn meg szállásban,
Tízszáz harmad napig tőre buaban,
Szent Miklos estin vala már délkorbon.

Vala sörnyű törése az laltzánac,
Király ostromot kiáltat hadánac,
Louag Gyalog kęszűl deręc ostromnac,
Töręc, Ratz ben kőstőc meg hasonlánac:

Siualkodnac környül Iesust kiálnac,
Kőstőc Király mindent nogat vinánac,
Sőt egy Zászlót ben tőuel fel fordítánac,
Várbol Királynac hamar sőt adánac.

De az Király bouokat meg sem halla,
Erős ostromban várban rohanánac,

Soc

Soc vitéz Pogán viuásban meg hálnac,
Sokat bennec vitézec meg fogánac.

Ezen Király Istennek halat adà,
Mindennel tērdēn áluán imaratta,
Hogy Pogán bottyát Isten kezében atta,
Kazdagfágot Király nagyot nyert vala.

Gerendackal és nagy hánt rakássockal,
Laitzát építette minden berfámmal,
Kis karacson napián az nagy wrakal,
Budaba be álla nagy vigassággal.

Háza kazdagfággal öltözve vala,
Mert nagy bēpsēget hadakban nyert vala,
Nagy vduara külömb külömb nép vala,
Hadát le állitta nyugottya vala.

Órúl vigad nagy wrackal Budaban,
Soc vendég nép kezdēi vduarban,
Mind két Czafár tölle retteg hazában,
Várást várat építet határookban.

Rettenetes tēloly nagy hò lőt vala,
Egy mást hoból bōmsédfág alsác vala,
Szent György napig az hò mind tartot vala,
Nyárban nagy bōúség mindenben lőt vala.

Czudálkozik minden nép berenczeiēn,
Istentől adátot nagy bōlczefégén,
Oly nagy ár viz lőt vala Sseremfégben,
Harmad euig nagy ár viz nyárban tēlpen.

Hazaba

Hazába Szeremség lakéc békéuel,
Nagy viztől Törőc nem mehet vegekben,
Vegec bizna c Mattyás vitésségében,
Mert hada kész mint huzot lyi kezében.

Ime törüént nagy oétauát indita,
Ómaga is az törüényben vl vala,
Hamisnac haladéc nem leßen vala,
Ast mingyarást kápyac büntetic vala.

Igaz iriletet tétet mindennec,
Ninczen valastása ott egy semélynec,
Nagy szép móddal mindenec meg békélnec,
Nagy haboruc mind le czendesedénec.

Ezen Czudál világ biro két Czaár,
Hogy egy ifiu közetec eses Király,
Hogy első estendőuel ő hadáual,
Mind két Czaárt meg verte hatalmáual.

Nagy süel vadnac Wrac az Mattyáshoz,
Kic halgatnac mint szerelmes attyokhoz,
Mit paranczol io keduel készec ahhoz,
Ellenség ellen ország ótalmához,

Mindenben nagy szerenczeie Kiralynac,
Kazdagfággal Bányac nyilatkozánac,
Banyásoc soc aranyat találánac,
Hogy nem ideiekben több Királlyoknac.

A Bornac, Buzánac böczi nem vala,
Mindenféle barom meg sokasula,

Pórok

Pórok is loc
Feierő, és val is
Gazdaglaga
Körül való nem
Sép orfagit Kirá
Meg áldona lhen
Nagy loc dolga
Irtacezer negy fia
Egy gyűlést tette
Wyduarban mind
Im a gyűlés
Szent Demeter Tem
Király magas fekeben
Országanc bõla m
Furatagor ki ki m
Gyűlést tette az w
Mn vegezőnc vegg
Legyen menyey
Immár vagyon
Hogy Királya vag
Nagy külsébfleg ne
Hogy nem vagyoc
Coronámat ingy
Talam Fridericulnac
Vagy ninczen é fejed
Ha ksmmit nem fog

Póroknac is soc arany pénzec vala,
Feiér sò, és val is sikeres vala.

Gazdasága nagy wraknac aranyal,
Körül valo nemzet nézi czudáual,
Sép országit Király Berenczeiuel,
Meg áldotta Isten népét soc ioual.

Nagy soc dolga vgye az vdo közben,
Irtac ezer négy száz és hatuan egyben,
Egy gyűlést tétete Király fegedben,
Wy vduarban mindent hivat gyűlésben.

Im à gyűlés Pinkest más napyán vala,
Szent Demeter Templomában ben vala,
Király magas feűben gyűlésben vala,
Országának sòla minden halgatna.

Faratfagot ki ki most meg boczáfja.
Gyűlésünket az wr Isten meg álgya,
Mit végezűnc vghöz vigyűc azt adgya,
Legyen mennyei Wrac akarattya.

Immár vagyon négy estendeie annac,
Hogy Királya vagyoc Magyar orfágnac,
Nagy kűsebség nekem ti Királytoknac,
Hogy nem vagyoc wra Coronatoknac.

Coronámat ingyen sem említetec,
Talám Fridericusnac engettétetec,
Vagy ninczen é feiedelmetec nektec,
Ha semmit nem fog vala szép beszédetec.

K

Orfá

Országomban minden nemzet késbüllyen
Szent Iuan hónac más napián itt legyen,
Istennec hatalma pattantyum leßen,
Elötetec leßec senki ne feljen.

De az akaratom iroc Czaßárnac,
Coronámért megyec ő tarházára,
Túzzel, vassal támadoc országára,
Algyut víßec keritet várasira.

Ország halla nagy ßengéßsel kialtya,
Solgálunc felleged bizony meg láttya,
Ha annac nem ál mint felleged kéuánya,
Kéßec vagyunc feienként halni rayta.

Meg álda orßagát mind el boczata,
Budában az Király ottan fel álla,
Frideriknec egy leuelet irata,
Király leuelében iruán ez vala.

Irom fellegednec ßolgalatomat,
Ha veszed, böczülem méltosagodat,
Tudom Istentől te hiuatalodat,
De kár hogy elfeleitötöd magadat.

Nám iol tudot Czaßárság valasztását,
Nagy hitre önekcic fogatatását,
Óltalmaznac Kereßtyén orßagokat,
Törvényekben tartýác az Királyokat.

Orßagom óltalmát tölled nem várom,
Óltalom magamnac sem lehetz tudom,

Az

37
Az mennyei Czaár általmom s botom,
De Coronámat hogy tartod, azt bánom.

Sőt ha közéd vagyon én Coronámhoz,
Így közelben Coronám országomhoz,
En is közelb megyec Czaáríságodhoz,
Meg láttyc Berencze az kinec mit hoz.

Vennéd országommal fogallatomat,
Intléc hogy el külgyed én Coronámat,
Mert meg keresem érötte házadat,
Meg nem lelem többé Czaáríságodat.

O Budáról az Toth Ianos Púspeckel,
Ez leuelet Kanisai Láslóual,
El boczata őket lép tanitással,
Sembe lönc Wrac Fridericussal.

Gonosz neuen Czaár leuelét latà,
Követeket igen meg pirongatà,
Az Coronát hogy birna nem tagadà,
Haragiában illyen válast irattà,

Azt irod hogy foglals Czaáríságónac,
Böczületet tönnel meltsagomnac,
Rendit menyből tartod hiuatalmámnac,
Más felől leueledben irs bolondnac.

Sőt emlekestetz te fogadásomra,
Nem fogattam Coronát meg adásra,
Kötteles vagyoc az te általmadra,
Lám te magad nem kénseritesz arra.

Kij

Penig

Penig közem vagyon te Coronádhoz,
Vdöuel kezel megyec Országodhoz,
Nem vagy barátom hogy iónél házamhoz,
Azért többbe ne küldgy méltóságomhoz.

Rackodánac Kőnetec indullánac,
Mattyás Királyhoz Budára iutánac,
Király meg erte leuelet Czaßarnac,
Hadat hirdet paranczol országánac.

O Budánál satorit fel vonatà,
Két helyyen az Dunát által hídlatà,
Nagy ereiét víßen, földén indita,
Somi loßát, Kanisait valasztà.

Dulua égessetec elöl iaróban,
Rezennig fel sagullyatoc vótamban,
Senkinec ne keduez zetec dolgomban,
Menten megyec vtánnatoc táborban.

Rút égetést, öldeklést, dúlást tőnec,
Soc tárházat várakban fel verénec,
Várat váraßt pußtán sokat belénec,
Kikből az Király elöt ki bőkénec.

Vadnac erös várasoc ő vtában,
Tartományoc vadnac égés dúlásban,
Mattyás Király hada nagy kazdagtságban,
Soc fő fogoly vagyon ő táborában.

Győzne Isten, és állt meg ielenthetne,
Mely nagy kárát Német nemzet senuede,

Rezen

Rezen, Mez
Az Wraknac
lonet ad
Mig nem e
Rayta lako
Coronamert
Tutara
Wrac, varal
Látod nagy
Coroniat kü
Hayla Fr
Foglagan f
Frideric Pap
És minden t
De Pál páp
Isten feren
Látod diadal
Ne akard ve
Ez nem t
Török Cza
Czaßarlagod
Hanz Groß
Hadat t
Földet vagy
lob é ha ide
Michálnál Co

Rezen, Mezön záflo tőuét fel vte,
Az Wraknac Király hittel beßelle.

Ionet addig záflómat ki nem veßem,
Mig nem è tartománt tűzzel el veßtem,
Rayta lako népet mind meg öletem,
Coronamért megyec ahol meg lelem.

Tuttára vala ez Német Czaßárnac,
Wrac, várafoc, Hertzegec mind ír nac,
Látod nagy veßedelmet orßágodnac,
Coronaiát küldgyed meg az Mattyáßnac.

Hayla Fridericusnac búue ezen,
Fogßágan fő fő nép Király kezében,
Frideric Papáual bolla köz helyen,
És minden iót végezénec ott ketten.

De Pál pápa bolla Fridericusnac,
Isten berént bóloc mint io fiamnac,
Látod diadalmát raytad Királynac,
Ne akard veßedelmet orßágodnac.

Ez nem titoc mert ez világ iol tudgya,
Töröc Czaßárt meg verte fanyargatta,
Czaßárßágod én io fiam ne bányya,
Hanz Großfal fő népeidet fogua tartya.

Hadát tudod most is ben orßágodban,
Földed vagyon rettenetes romlásban,
Iob é ha ide iö read házadban,
Mit haßnál Corona ackor markodban.

Oka te vagy mind ez veszedelemnec,
Lám iamborul bõlgál Keresztýénségnec,
Isten vtán paísa mi földünk nec,
És rontoya az dúhõs Pogán nép nec.

Meg ad átoc alat ty az Coronát,
Im izenec arra birom az Királyt,
El vísi földünk bõl meg dúhõt hadát,
Végezénec meg küldéc az Coronát.

Oly nagy tífesféggel Coronát fogà,
Térdre eséc, sþep bõckal halát adà,
Két Gardinált kic meg hozác iól tartà,
Nagy hadát ver ontáltúl meg latsità.

Nagy örõmmel Budában be állánac,
Ezer négy száz hatuan négyben iránac,
Io Mattyás Királyunkat Coronázác,
Soc vendég orþágbeliec meg áldác.

Nám egy hire iuta hamar Királynac,
Törõc Czafár töri falát laytzánac,
Királlyal nagy Wrac mind indulánac,
Machumet halla iõuéfét Matty asnac.

Az Machumet oly igen meg bodula,
Nem varà bõmþédgyát hogy kezét fogna,
Minden satorit bõrþámit ott hagyà,
Kickel laytzát Király meg takarítà.

Io Isten nec az Király halát adà,
Ily nagy gyõzedelemmel láta vala,

Hire

39
Hire előt ily nagy Czaſár fűt vala,
Nagy nyereséggel Budában be ſállá.

Nagy haragya Királynac Molduára,
Iſtuán Vayda farr veret az Királyra,
Soc Törököt is hozot Molduára,
Király hamar méne Iſtuán vaydára.

Hazug álnac pogán az ő dolgában,
Az Király iuta Moldua Bányakban,
Éyel nyugſic fárat népe táborban,
Iſtuán Vayda rohánna éy félkorban.

Vágiác löuic ſiualkodua táborát,
Meg viuác Olahoc raioc az Banyát,
Király hallà ottán v̄tete Dobiár,
Nagy fel ſóual nogattya Magyarokat.

Vad oroſlán módra riualkodánac,
Olahokra Magyaroc rohanánac,
Soc népe hala meg Iſtuán Vaydánac,
Niereseget Iſten ada Királynac.

Nagy hire teriede mind ez világon,
Soc nemzetet meg győzet viadallal,
Podebradi György Király Czeh orſágban,
Eretnek ſég nagy támáda Pragában.

Gongya eſec Maximus Pal Papánac,
Mint álhatna ellene à Sečtánac,
Friderickel Mantuában ſallánac,
Őc dolgokról izenęnec Mattyáſnac.

Vere

Verie meg és haicza czac az Hufstokar,
Gyamolicza Romai bent egy házat,
Ő feiében tesic atzel Coronát,
Neki adgyunc Moruát és à Slefát.

Az köuetecc à Királyhoz iutánac,
Nagy tíftecséggel mindent meg mondánac
Drága ssep aiándekekot adánac,
Az Király dolgán el czudalkozanac.

Reggel más nap Pál Péter napya vala,
Éyel Király hadánac izent vala,
Az had közel Pesthöz falukban vala,
Haynálkorra Pest mellé iöttec vala.

Czudalác köuetecc reggel hogy latác,
Ily nagy hadac hertelen kében vadoac,
Seregben Doboc Trombitác harfognac,
Duna mellet Morua felé mozognac.

Köuetecc buczuzánac indulánac,
Frideriknec és Papánac sfolánac,
Soha földön olyan embert nem láttac,
Maga terméseti mint az Mattyásnac.

Nagy rettenetes semélye vduara,
Sékben vñe köuetséget halgata,
Nagy haraggal válaft iot tön várába,
Király módra minden lön salásunkra.

De haynálban más nap nagy dob sfol hal
Ki tekinténc, hát már mind kéfé vñanac, (lanc

Louag

Louag, gyal
Nagy Algyú
Eleiben
Nagy tíftecsé
Király vduara
Minden tarcza
Bátorlág
Isten vagyon
Király dolgán
Io vállafai kö
Az Király
Socvárak, vára
Slefát, és Luf
Czeh orfágban
Tudós bölcs
Kit fegyverrel,
Ió tíf Czeh or
Olamozban me
Vegyet hec el
Podobodi Gy
Edgyút hadak
János Erlec el a
Az Királyon
Wrac Kazmitt
Nira várak az
Azon vadnac h

40
Louag, gyalog, nagy seregec indúltac,
Nagy Algyúkat soc Taratzkot vontatnac,
Eleiben soc fő népec iutánac,
Nagy tisztességet Királynac tőuénec,
Király vduarloi el késűlénec,
Minden tarcz nélkül ők el eredénec.

Bátorságát Czaár és Pápa hallác,
Isten vagyon velle rólla aşt mongyác,
Király dolgán igen czudálkozánac,
Io vállasát köszönéc mint fioknac.

Az Király Moruába hamar be állà,
Soc váraşt, várakat ő el rontatà,
Slesiát, és Lusaciát dulatà,
Czeh országban az Hústockat vágatà.

Tudós bölczeket velle visel vala,
Kit fegyuerrel, kit igirettel hayt vala,
Iò része Czeh országac meg hódola,
Olamotzbán meg Coronáştác vala.

Vgyéc het estendeig az Hústockal,
Podebradi Györgyel Király Ipáual,
Edgyűt hadakozic az ő hadáual,
Iános Ersec el arula társaiual.

Az Királynac hiuei est meg irác,
Wrac Kazmirt nagy erőuel be hasztác,
Nitra várát az ő kezében attác,
Azon vadnac hogy őtt meg Coronazác,

Meg bufsúla Czeh országból indulla,
Nitra körül Lengyelekre indulla,
Ki nem álladhatà az mind meg halà,
Nitrából Kazmir éyel el állada.

Puſtaſagát Fel földnec igen ſána,
S'ép haddal Kincztartó Iſtuánt boczatà,
Igen meg fenyegete, aſt paranczola,
Lengyel országban boſſuiát torlana.

Oly haraggal iár ben Lengyel országban
Mindent éget, tőret, őlet vtában,
Kazmir hallà, Gyűle állà táborban,
Kit Királynac hamar Iſtuán meg irà.

Légyel, Tatár, Mazúr, Muſka, Pruſſ vala,
Iſtuán vtát Kazmir Király meg állà,
Kazmir hadát mihelt Mattyás meg hallà,
Nagy ſietue hada vtán indulla.

Olly hamar Kincztartóhoz Király iuta,
Kit Lengyel had czac ingyen ſem vár vala,
Lengyelecken à Király ſembe állà,
Erős hartzon ſoc fő Lengyel meg hallà.

Nagy ſoc foglya eſéc hamar Királynac,
Élétét el foga Lengyel tábornac,
Hagya Király köz foglyot ne fognánac,
De mindent iob felől arzul vágnánac.

legyezue őc vgy el boczáttasánac,
Mikor moſdnac eſekben iút, mondhaſſác,
Mattyás

41
Mattyás Király hadát őc közel lattác,
Azoc is hihecséc, kic töllyec hallyác.

Czoda igen Lengyelec vereténec,
Mattyás Király al főrzésben esénec,
Erős kötést békecséggel tőuénec,
Kit iamborul im, be tellyesiténec.

Ez két Király kőstec igazodánac,
Faluyában wrac el be állánac,
Mattyás Királynac konyhákát gyutánac,
Kazmir Királlyal nagy vigan lakánac.

Soc hadi berbamán Mattyás Királynac,
Lengyel wrac vgyan el amelkodonac,
Soc lép arany kőuén igen czudálnac,
A suerushoz Magyaroc hasonlitatnac.

Egy leuelet hozánac eleiben,
Egy vy várat Feyér vár ellenében,
Törőc Czaßár rackatot erőcségben,
Sabatz neue, Szerem vagon végében.

Táboránac ottan Dobot vřetè,
Kazmirtol buczuzéc Király eredè,
Szent Simon napyára Ssegede érè,
Tisßa mellet Király mind alá ménè.

Király hada vesélben nagyban vala,
Mert nagy erős vřdö ráioc támada,
Tisßa, Duna vizec be fottac vala,
Erős hidegtől soc ember hólt vala.

A Sabatzban iöüéfét őrzi vala,
Arka teli vizel be fogyot vala,
Szent András napon el iuta, meg állá,
Ezer, négy száz, hetuen ötben löt vala.

Sörnyen kezde Sabatz várat lötetni,
Az Algyús ritkán kezde találhatni,
Király láta, igen kezde dorgalni,
Mi oka, hogy port gilyobist így vestí?

Illyen álnac pogán az ő dolgában,
Ezer forint minden estendő sámiban,
Iacabnac jár Czabártol állatomban,
Király Olasznac bolla haragiaban.

Meg lásd Iacab, Ha te bánod Sabatzot,
En maid kettő törtetem te tágadat,
Az Algyúba tolyatlac te magadat,
Meg találom én maid veled Sabatzot.

Igen meg iyede Iacab, Hogy hallá,
Az Algyúkhöz eséc igen talállya,
Mindenickel Sabatz várat talállya,
Sertelennül falát, Bastyaiát rontya.

Rötenetes Király ostroma vala,
Éyel nappal, hatod napig vitarà,
Király be rohanà, soc Töróc hala,
Nagy kazdagfágot Király várból hordota.

Im nyereség köst két hordót hozanac,
Kin peczeti vala Velentzescznek,

Sám

Sámberiy nyillal kic meg rakua vadnac,
Király látà, est monda az wraknac.

42

Tudgyátoc Velentzenec fogadását,
Hogy czac nekem tartya hiw iamborságát,
De lám semmi nép nem állja meg bauát,
Ez nyilaknac bizony meg vessem árát.

El hányata földig Sabatz rakasát,
Égeteté töböl Sabatz töltését,
Péter Gasszára indita fel népét,
Hogy meg büntesse Velentze várasát.

Nagy hire lön ebben hamar várasnac,
Rötentenec vala, tanácskozánac,
Huszon négy vén semélt valogatánac,
Királyhoz sátorban kit boczatánac.

Termétec vénféggel egyenlő vala,
Sép feiér ruháioc, bakálloc vala,
Terdre Király elöt le estec vala,
Illy nagy lép könyörgéssel bóltac vala.

Az Wr lsten à ki vagyon menyekben,
Az viseli felségedet vgyedben,
És è földet adta à te kezedben,
Ostora vagy lsten nec büntetésben.

Tudgyuc te felséged ellen vetkűnket,
Hordón látta nagy hadad peczetűnket,
Ohaitua könyörgűnc: è nagy vetkűnket,
Meg boczáfsad, vegyed mi hiwségűnket.

I.iiij

Velen

Velentzenec dolgát felséged erti,
Tengereken ő életét keresi,
Némellyünket az víz mélyébe el veti,
Ki vizben vést, kit pogán kézben vesi.

Igen kár, ki vti felen borsoiát veti,
Ki ott megyen, vélta az, ki nem tépi,
Néha gazda czac maguát sem veheti,
Felségedet tudgyuc hogy est iól erti.

Ritkán vagyon oly ember ez világban,
Ki sokat sokat adni sommaiában,
Czac békével maradhatna hazában,
Illy nagyot hoz kegyetlenség világban.

Ez az oka mi nagy süzetésünknek,
De könyörgünc Istenért felségednek,
Légy kegyelmes nyomorúlt özuegyeknek,
Segény áruáknac, terödet véneknek,

Sőt más ellen óltalmunkat reménlünc,
Im egy mászon, mi lehet, sommát vedünc,
Felségednec aht Budára fel viűc,
Hitet hiűségünkről vyonnan tesünc.

Ezen Király búue igen meg eséc,
Mert nagy igaz, mint az vénec beséllec,
Az Királytól lön nékiec kegyelmeç,
Róuid búual lön illyen feleletec.

Tesem az io Istenért est veletec,
Igaz legyen mire nekem feleltec,

Szent

48
Szent Giörgi napig engem Budán meg lésset
Ott én válast téssec mindenről néktec.

Vidulánac Olassoc, buczuzánac,
Az Királlyal szép hadac indullánac,
Az országban nagy vigan be szállánac,
Vdó muluán, Szent György napra iutánac.

Iőuénec Velentzésekől Budában,
Egy Török köuet is iuta azomban,
Soc vendég nép à Király vduarában,
Az Törököt hiuata be az várban.

Czoda modgya köuetfég halgatásban,
Séki magas, öltezue kazdagfágban.
Köuetfégét nem halgat ő hazában,
Iuta köuet eleiben azomban.

Törökec mind szép rendel meg állánac,
Feiec haitua, soc szép iót mutatánac,
Sólla az wraknac hogy halgatnánac,
Ő ne lenne oka, ha romlanánac.

Ottan Czahúz köuetfégét el kezdé,
Győshetetlenec à Czafárt neuze,
Czahúzt meg riasta, Masut kezdene,
Igazat mondgy: Mert ast nem izenhetne.

Rendel köuetfégét meg azon kezdé,
Király meg haraguéc igen riasta,
Medue módra seme vérben fordula,
Ayakát harapa, vére czordula.

Eft

Est látà à Czahúz vgyan el hala,
Többet à Királynac bólni nem tuda,
Nadragából meleg sos viz fakada,
Még egyéb dolgát is ő el boczáta.

Est hogy látà Király ott el tzogata,
Gazdaiánac, Perlagi Györgyet hagyà,
A álláson mint egy foglyot tartanà,
Négy estrendő mulua el boczatana.

De az Olassoc is elő állánac,
Drága Kristály Pohár sęket hozánac,
Nagy sęp bóckal Királynac be mutatác,
Király meg sem kőfene Olassoknac.

Ime töllec az vü eget el fogác,
Király suga, hogy pohár sękre raknác,
Olassokat ebédre be hiuatác,
Titkony Király meg hagyà két iffiunac.

Ime harmad tál étket mikor hozác,
Pohár sęknél ketten ő sęue kapnánac,
Vstec vonua egymást artzúl czapdosnác,
Pohár sękre döllyenec el tasítsác.

Tőriétec el Kristált Padimontomon,
Harmad tál étet hogy volna asralon,
Iffiac ketten egymást ragadác torkon.
Pohár sęc sęndüle Padimontomon.

Ime Kristály sęndüle mind el tőréc,
Az Olassoc nagy sommara beczúléc,

Király

Király bólla: à czerepet ki vetnéc,
Töröt állat, czerepe sem io ennec.

A fekete kapác, helyére állatác,
Sép arany kupackal sépen meg rakác,
Keués vődö mulua esmet az iffiac,
Meg őbue vesénec egymást forgattyác.

Meg à Pohár fekete ketten dőlénec,
Pohár fec el dölle Kupác törénec,
Király bólla: Kupác fel fedetnénec,
Noha töröt, czerepe is io ennec.

Soc vigasággal lön Király ebéde,
Harmad napon Olaf könet könyörge,
Masor iöyen, Király neki izene,
Euel könet Velentzében be méne.

Tanácokban bölcz Ol soc meg értéc,
Hogy Királynac nem kel vüeg aiándéc,
Drága arany Pohár fekete szerzénec,
Mely mellet esmet nagy sommát küldénec.

Róuid vődön meg Budában iutánac,
Czűg à keze, soc fepseget hozánac,
Hazol iötter, lő válasszal iaránac,
Király hiwsegében holtig állánac.

Egy részét Czeh orságnac Mattyás bíria
De iob részét Pocebradi György bíria,
Podebradit à Pápa meg átkosita,
Hogy Vikleff lanos Sectaiát tartana.

Egy vitéz fia Victorinus vala,
György nagy néppel az fiát fel támaszta,
Azt erőssen neki meg paranczola,
Fridericusra Betsét meg állana.

Nagy erővel Victorinus el iutà,
Bets várasát a Czašarra meg állà,
Oly sertelen Betsét tőre vitatà,
Czašár rőtene, Mattyásnac iratà.

Vegyed kérlec Attyafüségomat,
Tudom kárát miattam országodnac,
Meg fizetem en te Királyfagodnac,
Hittel fogadlac en Attyámfiánac.

Azon kérlec, hogy most mindent el fe-
Illyen búkségemben engé meg segits, (leits,
Az Romai Szent egyházat gyamolits,
Illy nyauallyamból engem meg szabadits.

Semmit nem mulata Király, indula,
Nagy erővel segítségre siete,
Victorinus hallà igen rőtene,
Bets alól el állà Moruában méne.

Az Király el iutà, Betsnél meg állà,
Czašár Mattyást olly nagy vigan fogadà,
Három ieles dolgot vegeštec vala,
Kitől leuel köštec hittel költ vala.

Ra támadást egymásra ne tőnnéner,
Ország karáért száz ezer arany lenne,

Cza

Czafár aſt két eſtendőben le tenne;
Ótuen ezerét azomba le tenne.

Czafárnac egy hugát Királynác ſerzéc,
Beatrix aſſonyal Király esküvéc,
Atyaſiúſágot meg erőſítéc,
Ez harmadic végezés lón közöttec.

Ime Victorinus táborban vala,
Fridericus azon igen fél vala,
Hogy ha Mattyás Király haza indúlna,
Victorinus ottan rea rohanna.

Soc ſép ſóual à Királyt arra bira,
Hogy hadáual menne Victorinufra,
Veyen meg aſt, mennyen be orſágában,
Foglallya à Királyſágot Pragában.

Sőt meg én is veled adom népemet,
Vgyan bíryad mint ſinte à tiédet,
Ha töb nép kel, meg többitlec tégedet,
Mert vgy tartalac mint édes gyermekemet.

Az Király nagy haddal ottán indula,
Iuta, Victorinufsal ſembe ſállà,
Victorinus igen meg rőtten vala,
Erős helyre magát be áſta vala.

Batorſága nincz vgyére gondola,
Allatomba Friderikhoz boczátà,
Hamar békeſséget ſerzettéc vala,
De ſbben Mattyás meg ſemmit tud vala.

Mij

Az

Az Királyal Czaſár népe mely vala,
Czaſár hamar viſſſa hiuatta vala,
Haragyában Király haza indula,
Erős duláſt Czeh orſágban tót vala.

Czac hamar az kőſtec kőſtec meg bomla
Mert Frideric ſemminec meg nem álla,
Podebradi György fiaſtól meg hala,
Czeh Királyſág az Mattyáſra marada.

Hoza Beatrix Matkaiát Budában,
Czac fórtély nem eſéc rayta ýtában,
Mert Frideric meg leſete ýtában,
Hogy ſakmánt tetefſen Király iavában.

De hamar tudtára eſéc Királynac,
Eleiben ſiete Matkaiánac,
Nem telhetet kedue Fridericuſnac,
Igy halálla meg iò tetét Királynac.

Eſmet kőſtec frigy leuelet ſőrzénec,
Iò ideig békeſégben léuénec,
Király hadat hirdete ő népénec,
Hogy hazára mennyen az Machumetnec.

Ezen Machumet igen rőttent vala,
Hadával a Király Szerembe iuta.
Poſtan a Királynac meg írtác vala,
Hogy Frideric Czaſár Poſont vitattya.

Las mely igen Király ezen buſula,
achumet kőuete ióttent iót vala,

Frigyet

46
Frigyet io hit alat ő követ vala,
Machumet fél, Király hírét tót vala.

Lam az frigyben kövőc így végezénec,
Irafsanac meg határban az végec,
Annál bellyeb egy felől se mennyenec,
Erről két fél hit leuelet véuénec.

Az végeket mind két felől be irác,
Peczét allat aſt egymásnac iktatác,
Az Törökec erről halát adánac,
Mert ez lőt dolgokról bizonyyal írác.

Törökec Király iőuését hogy hallác,
Minden kinczét Czaſárnac vizre rakác,
Siriában Tengeren túl ſallitác,
Föld népe fűt, a fő népec bodúltac.

Mihelt láta Mattyás Czaſár leuelét,
Felemele egben az ő két kezét,
Tudoia vagy, Iſten látod ſűuemet,
Hogy nem ſomiúhoztam Kereſtyén verét.

Vala gondom az hitlen Poganſágra,
Segitfégeddel hogy mennéc házokra,
Végertefec vala Czaſárſágokban,
Vagy vég leſen vala Királyſágomban.

Neked legyen Wt Iſten tudáſsodra,
Földi ſeredelmec mind tutotokra,
Vala hadam Kereſtyénſég iauara,
Meg téréſsem ma leſen romlášsokra.

Irtac, ezer, négy száz, az hetuen hetben,
Segítségre megyen poson vgyében.
Halla Német tábor, varánta Betsben,
Király iuta, állalla Német helyében.

Czac hamar Posonnál hidat hídlatà,
Köpczent, Leány várat, igen vitatà,
Hamburgot lötete, igen vitatà,
Az benne valókat mind le vágatà.

Igen rőttenénec soc erős házac,
Sokat bennec Királynac meg adánac,
Claustromburgom körül sokat dullánac,
Égeténec, soc embert le vagánac.

Olly kegyetlensége vagyon hadánac,
Meg változott természeté Királynac,
Kegyességről dühösségre fordultac,
Mert nagy paranczal meg hagyà hadánac.

Ne legyen semmi választás semélyben,
Gyermekeket fel hannác karóc hegyben,
Iffiac, vénec meghalnánac egyemben,
Meg hál érte, ki nem jár hiuen ebben,

Erős telen az vízec be állottac,
Puštán Marcelnél hadára Czafárnac,
Estue Kiraly seregi indullánac,
Virratára Marcel alá iutánac.

Szerenczeie Királynac nagy löt vala,
Várasbol előser ki mentec vala,

Kiket

Kiket Király vtban tapabrott vala,
Váras elö't mind le vágatta vala.

Hágarà meg kórnyúl váras kő falát,
Mert lön ves'teg, kic állánac fal alatt,
Mind le vágatà à benne valókat,
El hányatà soc helyyen váras falát.

Az Duna, Murua mentében valókat,
El rontatà lép kólczos várasokat,
Soc helyyen v'tában Frideric hadát,
Gyakran veri, hon égeti táborát.

Indula Stiriában táboráual,
Német wyhelt lö'tetè Algyuival,
Sanyargatà, vitatà soc ostrommal,
Wyhelt meg adác Királynac iò móddal.

Nagy kegyelmet tön Király az várasal,
Épitete törését hammarággal,
Meg takarà soc éléssel berbámmal,
Bets felé indula Király hadáual.

Claustrumburgot Király állà meg véuè
Kanifait hagyà benne képében,
Velle hagyà egy falkát ő népében,
Duna v'tát, örúztótne hiwségben.

Wy Bets allà Király hadát állità,
Ezer, négy száz, hetuen kilentzben vala,
Pinkest hauánac husad napyán vala,
Erős hartzon soc két félben hal vala.

Erőssen kezdé ő Betset lőtetni,
Sem porát, Sem gilyobifát nem kiméli,
Belől is: a' foc Algyukat ki sútni,
Embereknec tetzic, föld, Meny, rengeni.

Nagi sűrön gialog nép mind körül fekéfi
Puskával, s'ambériyál kőfált löni,
Belső fél is lővést vgyan ki tölti,
Mind a' két fél s'ömbe egymást vgy löui.

Előtte két kaput nem zartác vala,
Algyuc torka onnat fűsteleg vala,
Közel ember rea sem nézhet vala,
Váras körül gyakran hartzolnac vala.

Czattogás, kiáltás, kőstec nagy vala,
Király hada nagy gyakran fellyúl vala,
Várba hartzolait be vágiác vala,
Nyughatatlan két fél mindenkor vala.

Immár két estendőben fordult vala,
Királynac Szeremből meg írtác vala,
Törőc Czafár a' frigyét meg bontotta,
Nestert, Kiliet, egyűer s' mind meg fállotta.

Az követ Királyhoz mig oda iuta.
Két vég házat Czafár addig el ronta,
Ezen Király erőssen meg busula,
Machurnetnec ő hitére iratà.

Meg küldtem tenéked hamis hitedet,
En nem tudtam embertelenségedet,

Küld

Küld meg nekem irásom peczetemet,
Oka te vagy hogy meg vőšom bešédemet. 48

Viuéc Király leuelét à Czašárnac,
Az Machumet látà, íra Mattyásnac,
Kőšönetit šomšéd attyafiánac,
Illyen šóual irata az Királynac.

Én nem értem okát indulásodnac,
Leueledben írš te álhatatlannac,
Okát en nem értem te haragodnac,
Mert nem vétettem, mint iő barátomnac.

Rendel házaid mind be irattanac,
Lásd meg őket, békéuel marattanac,
De ez négy házakat belé nem írtác,
Daác bűne, hogy ők meg nem talaltác.

Galambotz, és Nešter feiér vár vala,
Kilie, Orsua, ez négy šep végház vala,
Kiket Machumet meg vétetet vala,
Frigy törést Királynac meg külte vala.

Elő hozatà à Czašár leuelét,
Kiből mind meg érte maga mentéšsét,
Fel šakašta Király ő frigy leuelét,
Nem lele írua benne házac neuét.

Nagy haragya lőn az Pēter Eršekre,
Hiuatà gyorsan Papot eleyben,
Az leuelet adà Eršec kezében,
Ešt ki miuelte? tégy valašt te ebben.

Sőt az Ersec látà, nem tagadhatà,
Király elõtt czac válát meg vonità,
Király az Erseket meg fogatatà,
Éyel titkon gyertyyáual kényosztatà.

Az kinban az Ersec ottan ki süte,
Egy templõ oszporát, hogy Czaßár külte,
Szerzet dolog vólt és azért mielte,
Hogy az házakat õ be nem iedzette.

Rauaß az Pogánnac õ álnokfagát,
Sin alatt látta czac õ baratsagát,
Tartosztatà czac két oc ott az Királyt,
Hogy ottan meg nem ólé à bent latror.

Gyontato Confessora neki vala,
Masic, Pap ólés nagy tilalmas vala,
Arua váraban õtt vitette vala,
Óróc tömletzre õtt vetette vala.

Wy Bets dolgában azért el iár vala,
Õtt estrendõre immár fordúlt vala,
Az váraßt chféggel meg nem bánthatà,
Királynac czodáia ezen nagy vala.

Ime Király magában meg esmere,
Betsét czac földi erõ meg nem venne,
Vizi ereiét igen meg bõuite,
Dunán vttát Betsnec foga, el véué.

Tõn fogyatkozást euel az várasnac,
Betsben valóc igen meg borulánac,

Sockan

Sockan chle
Vékonyod
Ime V
Királynac
Azoc Király
Hol éyel, h
Azon Ki
Hartz alatt
Könnýű ter
Erõs hartz
Maid fel
Király nép
Sent Iuan
Király Varg
Nagy k
Az Betsbe
Király had
Ha vesnec
Oltrom
Varga vár
Várbeljeck
Várbeljeck
Rémülé
Mó, füllő
Nagy soc
Men Magy

Sockan ehfég miat halni fogának,
Vékonyodéc nyakoc, nem hartzolhatnak.

Ime Varga várba wy nép érkezéc,
Királynac abból is nagy gongya eséc,
Azoc Király népét kapdosni kezdéc,
Hol éyel, hól nappal, soc hartzoc eséc.

Azon Király oly igen meg busúlla,
Hartz alat Betsbe is be mennec vala,
Könnyű terhel élést be eytnec vala,
Erős hartzal városban mennec vala.

Maid fél estendeig is mind így tartá,
Király népénec nagy karára vala,
Szent Iuan éyelre iutottac vala,
Király Varga várára kébűl vala.

Nagy kébűlettel az Varga váránac,
Az Betsbe valóckal az éyet hattác,
Király hadára éyel rohánanac,
Ha vesznéc is ők Betsbe be állanac.

Ostromhoz Király estue kébűl vala,
Varga várat éyel hogy meg ostromlya,
Várbelieckel egyibe találá,
Várbelieket le vágatta vala.

Rémülénec hogy hallác varbelieck,
Illó, füllő saladánac meg vönéc,
Nagy soc lámpást az városból ki vinec,
Mert Magyaroc környűl meg bëndülénec.

Nij

Igen

Igen kevesen az várban valának,
Király Zászlóiát adà Lókes Pálnac,
Népe elôt fokra vigye ostromnac,
Azért nagyot igére Király, Pálnac.

Czuda főrnnyű kiáltással zöngéssel,
Menénec ostromnac soc laytoriáckal,
Fokra hága Pál, Király Zászlóiáual,
Térdét Pálnac meg fértéc egy dardával.

Ime az Magyaroc be rohannának,
Erős várhoz czac nagy könnyen iudának,
Az ben valóc mind le vágatattának,
Vár épülési mind el rontatának.

Nagy halát adà az menyeyi Wálnac,
Iámbor Király vitéz Kallai Pálnac,
Túrt, és Varsant adà iò Bolgaiának,
Király Berenczeién igen czudálnac.

Már hat estendő ebben forgot vala,
Betsben kösség annyira meg borúla,
Éhségtől az nép le omol húl vala,
Az proffant Mester is éhezic vala.

Rinac sirnac mindé népi városban,
Nagy ohaitua főlnac az Porkolábnac,
Várat adgyuc az hatalmas Királynac,
Illy nagy főrnnyű éhséggel ne hallyanac.

Ezen főue Porkolábnac meg esét,
Latà Friderikhoz is nem bíshatéc,

Király

50
Király táborához s'oc Czeh érkezéc,
Kic vyonnan Betsét meg környekezéc.

Fokát fűrön Betsnec vgy lőuic vala,
Senki belől ki nem tekinthet vala,
Porkoláb az váraft meg cirkáltatà,
Hogy ha élést benne meg találhatnà.

Rendel az váraft ősketnie kezdéc,
Kazdagánac háza heiát meg hanyác,
Semmi élést sohult nem találhatnac,
Latác hogy ehel immár meg halnánac.

Erről tanáczokban sokat állánac,
Kegyelemért Királyhoz boczatánac,
Kegyelem lőn Királytól az várasnac,
Sem feicc marháyoc meg nem bántatnac.

Nagy vigan köuetez Betsben térénc,
Kősség előtt dolgokról beséllénec,
Király kegyelménec mind őruendénec,
Kapukat mind körül le erebtenec.

Az váras Zászlóiat hamar le véuéc,
Király Zászlóit töréfre fel viuéc,
Paranczolattyát Királynac meg értéc,
Minden ember házában takarodgyéc.

Halnánac, fegyuer házaknál hol vólna,
Semmi fegyuert sohult senki ne hadnà,
Mert à kinél meg érthetic meg halnà,
Vár piatzán minden ember le rakna.

Az fizetet nép közetec ki vólna,
Várasból ki menne rendben állana,
Az Groff iöyen ki Király táborában,
Feic esic, az ki el nem iár abban.

Tön böndülést Váras népe hogy hallác,
Santalan fegyuert piatzra hordánac,
Váras népe házokban zárkozanac,
Hò pénzesec várasból ki állánac.

Viue az Groff Bets kólczát à Királynac,
Terdre esec, kólczát adà Királynac,
Dob Trombitác harfognia fogánac,
Király ssep hadai meg indullánac.

Indulla Magyar Balás Drabánt haddal,
Az váraft el bonta ssep gyalogockal,
Rendel álnac vitzákon halgatálsal,
Fegyueres be méne az Husároockal.

Elöl Szapoliay Istuán Wrackal,
Be foga vitzákat louag gyaloggal,
Deręc állo sereg Somi losáual,
Tabor kóuúl álnac sűrő Záslóuál.

Nagy Wrackal és az vduar népéuel,
Király vgy méne be ssep seregeckel,
Hò pénzesec terden álnac kin rendel,
Királyt variác ilyen nagy tiűességgel.

Nagion czudálkozc Király Bets dolgán
Földi halmán, soc fegyuer sokságán,

Betsnec

Betsnec erös
Király az vá
Adà
Mert legide
Ssep seregi
Wrack Betsbo
Meg adà
Fizetet nép
Mind marhá
Kurállyal az V

Kouetkeiz az

gy
Lian
Pap

105
57
Betsnec erős vóltán, és foc berßamán,
Király az várasban álla egy házban,

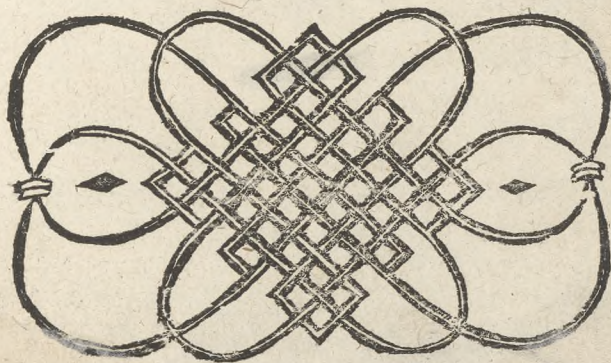
Adà halát ezen az nagy Istenec,
Mert segítségéuel Wra lón Betsnec,
S'ep seregi táborban ki menénec.

Wrac Betsben mind le telepedénec.

Meg adà szabadtságát az várasnac,
Fizetet nép Groffal el indullánac,
Mind marhástól nagy békéuel iaránac,
Királlyal az Wrac vigan lakánac.

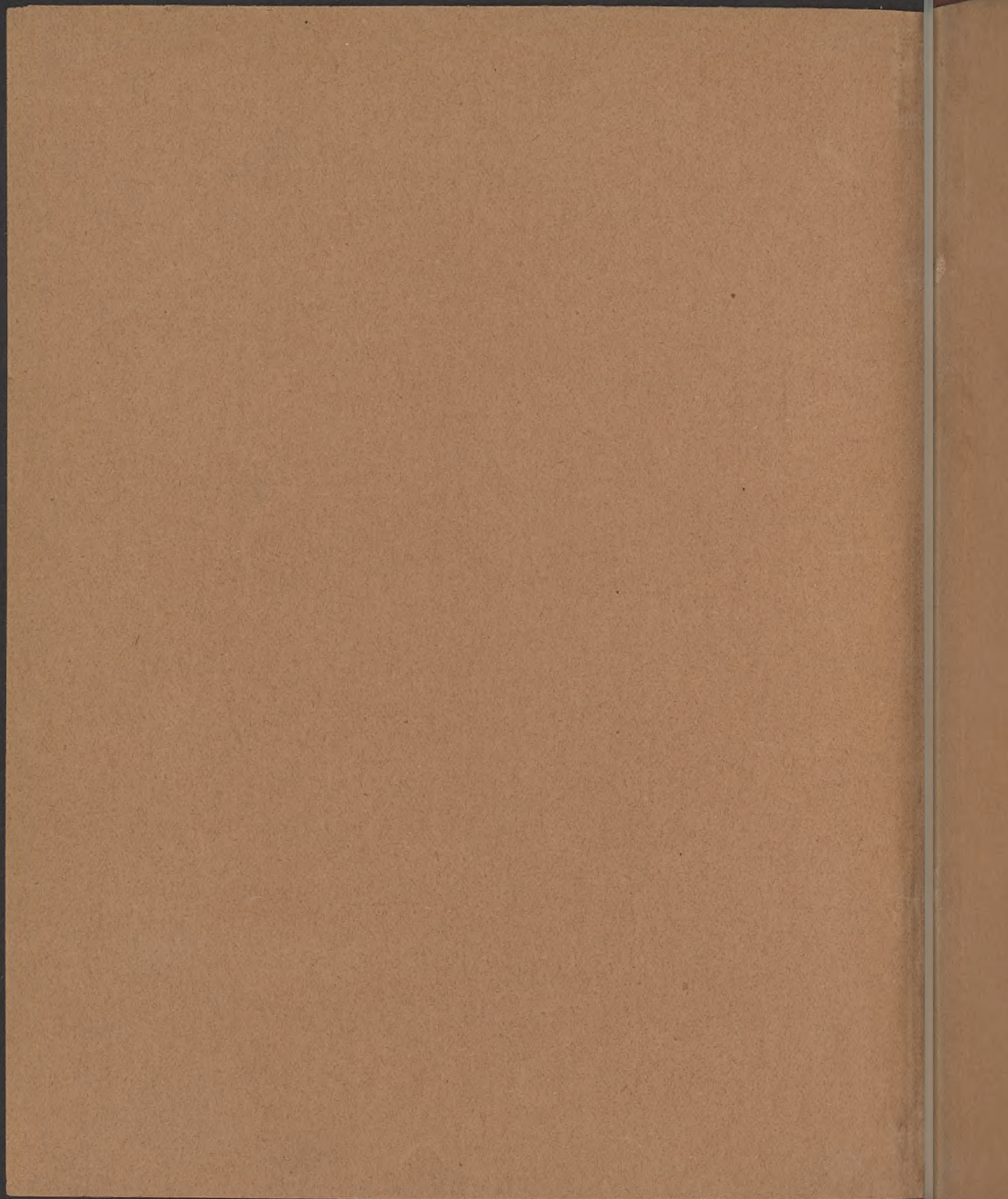
Következic az ötötedic réße, Mattyás Király
halaláról.

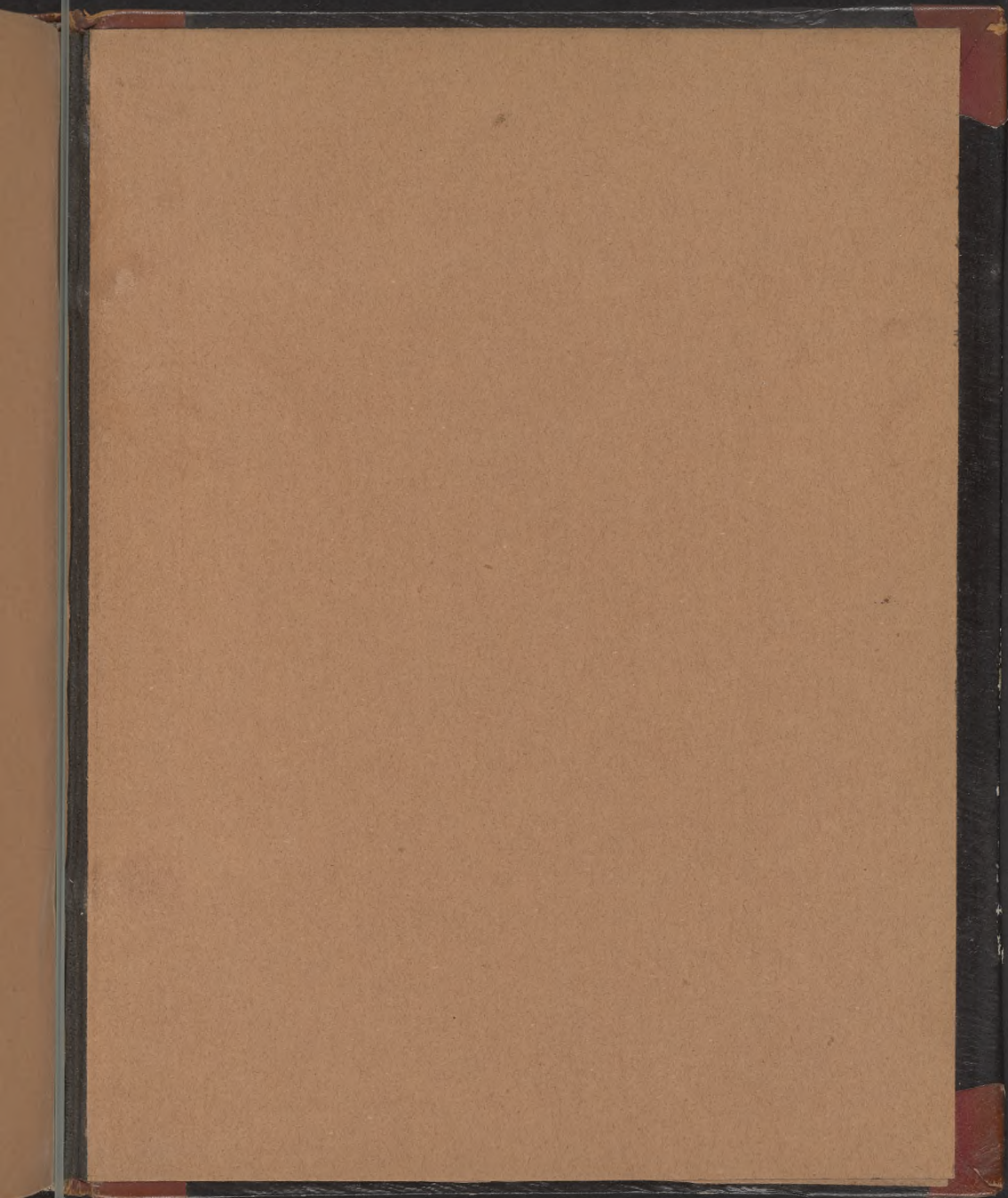
*Lépi ezt a 8. k. réff végéig Kanvax
István könyvtárban van. B. Bogáts
Lapok és Művés.*

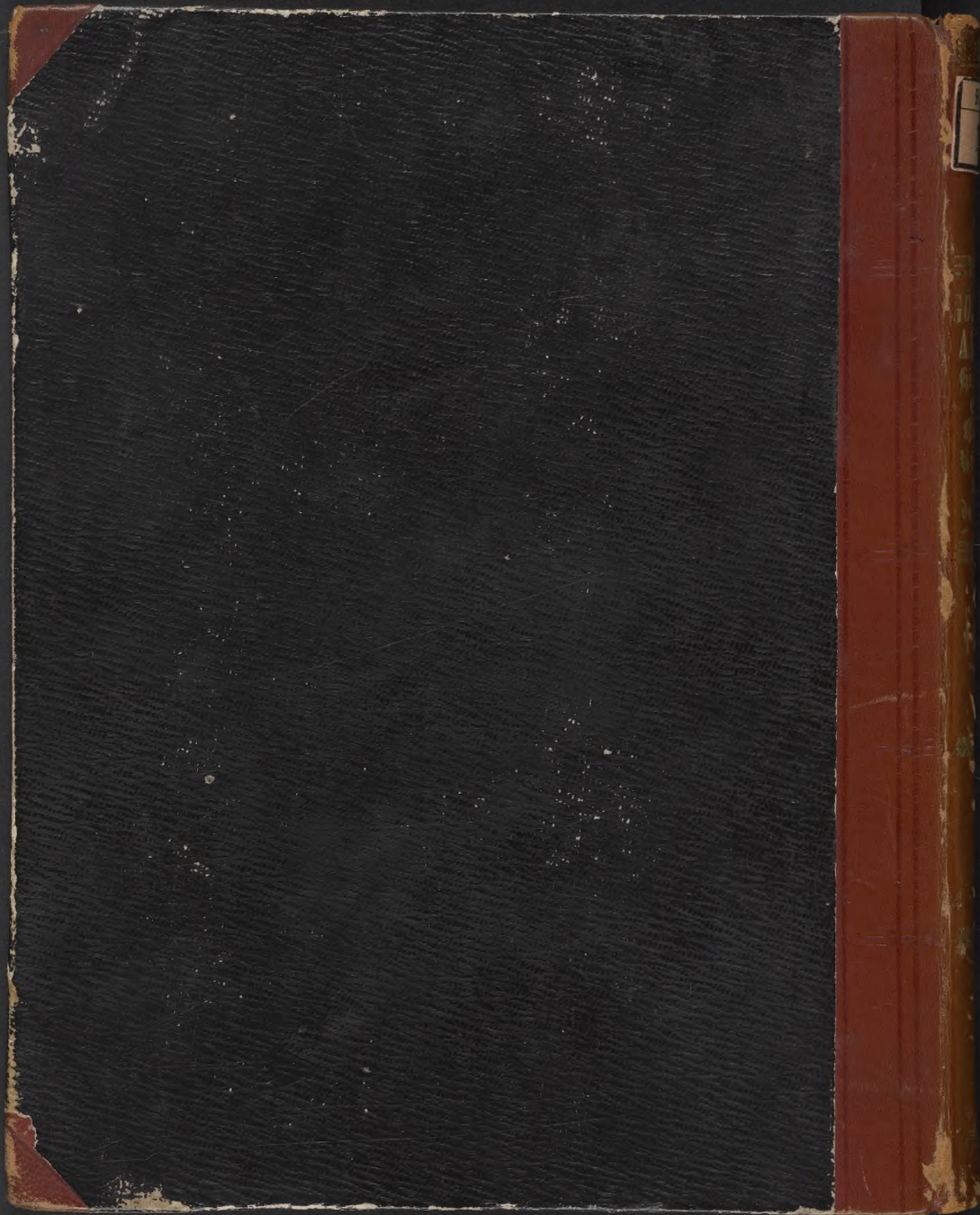

RMK. I.

132

HÖRCSÖNI

AMBRUS

Historiás

Ének

Mattyas

Királynak

viselt

dolga iról

1677.

